

# BATJOCORIT                      DIN                      PRICINA CUVÂNTULUI

...L-am întrebat pe fratele Neville: „Ești sigur că nu ai nici un cuvânt pentru astăzi? Eu am venit aici numai ca să mă rog pentru cei bolnavi, iar unii dintre ei au venit foarte devreme în această dimineață de duminică. Nu pot să mă exprim prea bine, dar iubesc serviciile divine și vin cu plăcere aici unde are loc adunarea și unde se roagă oamenii.

Acolo în spate era o fetiță mică și frumoasă, dar foarte bolnavă. Noi am auzit cu toții mesajul în limbi și tălmăcirea dată la el, și în timp ce-l ascultam m-am gândit că este în legătură cu fetița aceea. Am așteptat să văd dacă Domnul va mai spune ceva, dar cred că ea se simte deja mai bine.

Acolo era o doamnă care și-a pierdut vederea și noi ne-am rugat pentru ea; și mai era cineva într-o ambulanță, un predicator. Nu cred că omul cântărea mai mult de treizeci și cinci sau patruzeci de livre... și am coborât să mă rog pentru ei.

Cauza pentru care am ezitat atât de mult, este o plombă care mi-a căzut de la un dinte, deoarece fluieram prin spațiul liber rămas în față. Ei mi-au spus că trebuie să-l polizeze și să-mi pună coroană peste ei. Am plombat cam jumătate din ei. Voi știți despre ce vorbesc, știți cum te face să vorbești sâsâit.

Noi suntem într-adevăr un popor privilegiat pentru că suntem vii în această dimineață și am putut veni la biserică. Unii așteaptă deja sărbătorile de Crăciun, dar pentru că în dimineața aceasta sunt prezenți foarte mulți copii, nu voi spune nimic. Noi, adulții, spunem uneori lucruri pe care copiii nu trebuie să le audă.

Cred că biserica a pregătit daruri pentru copii. Eu le-am văzut mai înainte și aș

vrea să rămâneți pe loc după școala duminicală, deoarece copiii se vor bucura cu siguranță de ele. În ce vă privește pe voi, copilașii, aș vrea să știți un lucru: acesta nu este moș Crăciun. Aș vrea să vă fie cât se poate de clar lucrul acesta. Moș Crăciun este doar o legendă, iar într-o zi vă veți convinge și voi că el nu există. Există însă un Adevăr mai presus de toate adevărurile, și anume: Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Noi vă dăruim aceste cadouri mici ca să aflați că Dumnezeu ne-a dăruit cel mai mare Dar care a putut fi dăruit vreodată omenirii: pe Fiul Său. Noi putem să ne exprimăm sentimentele doar printr-un gest sărăcăcios, pentru că nu există nici un dar care să se poată compara cu Darul lui Dumnezeu. Totuși, noi muritorii ne facem unii altora daruri după posibilități.

Aș vrea să vă spun ceva. Am vrut să aștept până duminica viitoare, dar am s-o fac astăzi. Când eram acasă, mi s-a spus ceva printr-o vedenie, ceva ce trebuie să urmez întocmai. S-ar putea să fie dur, dar nu vrem să ne gândim că ceea ce spune Dumnezeu este dur, deoarece jugul Lui este ușor.

Astfel, dacă va fi cu voia Domnului, duminică (acela va fi chiar înainte de Ajunul Crăciunului) vom avea un serviciu divin în locul acesta. Dimineața vom avea un serviciu în care ne vom ruga pentru bolnavi și probabil va fi și un serviciu de botez.

Seara vom avea un serviciu de sfârșit de an, la care sunt invitați să participe toți cei care pot rămâne. În seara de Anul Nou vor fi prezenți și câțiva predicatori care vor vorbi până la miezul nopții. Noi îi invităm pe toți predicatorii să vină și să vorbească, și dacă va fi cu voia Domnului, aș vrea să fiu și eu printre vorbitorii din seara de Anul Nou.

Pentru duminica viitoare mi-am propus să vă prezint o serie de lucruri care sunt în desfășurare sau care s-au împlinit deja, pentru ca voi să vedeți cum lucrează Dumnezeu cu poporul Lui și îl aducă la un apogeu aici la biserică.

Mulți dintre voi vă întrebați despre problema cu taxa pe venit prin care am trecut. S-a rezolvat, dar vreau să vă spun cum s-a întâmplat aceasta. O voi lăsa pe

duminica viitoare, iar în dimineața aceasta voi încerca să vorbesc puțin din Cuvânt. Dorința mea este ca aceste lucruri să ajungă la desăvârșire în Biserică. Astfel, dacă va fi cu voia Domnului, duminica viitoare doresc să vă spun cum au venit toate aceste lucruri și să vi le prezint pe fiecare în parte, ca să puteți înțelege cum sunt rânduite, cu câtă precizie și cât sunt de bine puse la punct, deoarece El nu spune niciodată ceva neadevărat.

În dimineața aceasta vă voi vorbi despre ceva ce nu voi aminti duminica viitoare, și anume despre ceea ce s-a întâmplat ieri. Astăzi am venit cam îndoielnic, deoarece sunt încă zdruncinat din pricina celor întâmplate. Totuși, dacă sunt aici, voi încerca să fac totul cât se poate de bine.

Aseară am fost vizitat de fratele și sora Sothmann. Noi îi cunoaștem cu toții, deoarece fratele unul dintre administratorii bisericii. Ei au venit să ne vadă și am discutat despre adunările planificate din Phoenix și din împrejurimile acestuia, dacă este voia Domnului să mergem acolo. Am vorbit până pe la ora zece și jumătate iar pe la ora unsprezece ne-am culcat. Cândva în noapte, am avut un vis în care am văzut pe cineva care se presupunea a fi tatăl meu. Era un bărbat mare și puternic și știam că îl reprezintă pe tatăl meu. Am văzut și o femeie care nu semăna cu mama dar se presupunea a fi mama mea. Bărbatul care-l simboliza pe tatăl meu, soțul acelei femei, o trata cu cruzime. El ținea în mână o bară cu care o lovea. A lovit-o până când femeia s-a prăbușit la pământ. Am văzut că după un timp ea s-a ridicat din nou, dar el s-a repezit asupra ei cu intenția de a o lovi, și a lovit-o. Eu stăteam la o oarecare distanță de el și îl priveam.

În final m-am săturat de el și deși eram mai mic decât acel bărbat care se presupunea a fi tatăl meu, m-am dus la el, l-am amenințat cu degetul și i-am spus: „Să nu o mai lovești!” Când am spus aceste cuvinte, s-a întâmplat ceva neobișnuit: brațele mele au început să vibreze și mi-au crescut mușchi mari și puternici. Nu am mai văzut niciodată asemenea mușchi. Imediat m-am dus și l-am prins pe bărbatul acela de guler și i-am zis: „Să nu o mai lovești, căci dacă o vei face, vei avea de-a face cu mine! Va fi vai de tine dacă te mai atingi de ea!” Am văzut că omul acela s-a temut de mine și a lăsat-o în pace.

M-am trezit, iar după câteva minute am primit tălmăcirea visului. Biblic, femeia care este un fel de mamă, reprezintă biserica, comunitatea. Tatăl este denomi-națiunea care domnește peste biserică, ca soțul peste soția lui.

Denomi-națiunile lovesc biserica și nu o lasă să se ridice pe picioare le ei. Astfel, de fiecare dată când încearcă să se ridice sau să facă ceva (mă refer la oamenii din comunitate), denomi-națiunea o lovește. Aceasta înseamnă că voi primi mușchii credinței, care-mi vor ridica degetul, și voi spune: „Dacă nu o lași în pace, vei avea de-a face cu mine!” Vedeți, acolo sunt unii oameni care îi aparțin lui Dumnezeu, iar când voi face aceasta, va fi în ordine.

Cred că după circa două sau trei ore, fiica mea, Rebeca, a venit din spate. Ea lucrează la spitalul Metodist din Louisville... este soră în instruire, „Candy Stripers” cum le numesc ei. Ei au chemat-o să meargă acolo în dimineața aceea și astfel m-a trezit. Aceasta a fost devreme. Ea și o altă colegă de colegiu de aici (lucrează acolo), urmau să meargă la Louisville. Ele trebuiau să fie acolo la ora zece, iar soția s-a întrebat de ce nu a putut să intre în dormitor. L-am încuiat eu.

În viața mea s-au întâmplat o mulțime de lucruri, dar niciodată nu am avut ceva de felul acela. Înainte de a-mi da seama că era o viziune, eu eram deja în ea. În această vedenie vorbeam cu fiul meu, Iosif, (care nu era în cameră la ora aceea). Dar atunci când a venit peste mine acest lucru, se făcea că vorbeam cu el.

Am privit în sus și am văzut niște păsări mici care aveau cam o jumătate de țol și care stătea în fața mea în formă de piramidă. Erau așezate pe crengi. Stăteau trei sau patru pe o creangă, pe următoarea erau opt sau zece, iar mai jos erau cincisprezece sau douăzeci. Erau războinici mici pentru că penele lor erau rupte la vârf, și se părea că voiau să-mi spună ceva.

Eu eram în Vest, parcă în zona Tucson, Arizona, iar păsările priveau spre Est. Ascultam atent deoarece se părea că încercau să-mi spună ceva. El aveau penele rupte și păreau rănite în luptă.

Deodată am văzut că acele păsărele mici se așază în forma unui stol și zboară cu o mare viteză spre Est. După plecarea lor au apărut alte păsări mai mari, cu aripi mai puternice, care semănau cu porumbeii. Era un stol întreg. Și acestea au zburat tot spre Est, dar mai repede decât păsărelele acelea mici.

Mă aflam în același timp în conștient și în subconștient, deoarece știam că stau acolo și în același timp mă aflu în altă parte. Mă gândeam: „Aceasta este o vedenie, așa că trebuie să aflu ce însemnătate are.”

Când am văzut că după al doilea stol nu mai vine nimic, am privit spre Vest. De acolo veneau cinci Îngeri, dintre cei mai puternici pe care i-am văzut vreodată. Veneau în formă de piramidă: doi de fiecare parte și unul în vârf. N-am mai văzut niciodată pe cineva mergând cu o asemenea viteză. Toți aveau capetele înclinate spre spate și zburau repede, cu aripile întinse.

Când s-au apropiat, Puterea Atotputernicului Dumnezeu a venit peste mine și m-a ridicat de pe pământ. Cu toate acestea, continuam să aud glasul lui Iosif. Suna ca și cum au depășit viteza sunetului, un sunet mare a trecut la distanță spre Sud.

Eu mi-am dat seama de viteza enormă a Îngerilor abia atunci când am fost ridicat. Parcă îi văd și acum cum zburau drept spre mine, în forma aceea. Când se întâmplau toate acestea, nu visam, nu, ci eram acolo, și eram la fel de treaz ca acum.

Îngerii au venit cu o viteză enormă, iar atunci când am fost ridicat, am auzit ceva ca o explozie sau ca o bufnitură, ca bariera sunetului, și m-am gândit: „Aceasta înseamnă că voi fi ucis în vreo explozie.” Dar în timp ce cugetam la însemnătatea acestor lucruri, mi-a venit un alt gând: „Nu, nu poate fi aceasta, pentru că dacă ar fi vorba de o explozie, ar fi implicat și Iosif, ori el este încă aici și vorbește cu mine deoarece crede că sunt în cameră. Îl aud foarte bine, deci nu poate fi așa ceva.”

Toate acestea s-au întâmplat în vedenie. Înțelegeți? S-au întâmplat în vedenie. Apoi, deodată mi-am dat seama că ei sunt în jurul meu. Nu puteam să-i văd, dar eram în mijlocul acestei constelații care avea forma unei piramide, în prezența celor cinci Îngeri. „Unul dintre ei o fi îngerul morții”, mi-am zis. Apoi m-am gândit: „Numărul „cinci” este harul. Oh! Ei vin cu un Mesaj. Acesta este cel de-al doilea pisc sau apogeu al slujbei mele, iar ei vin să-mi aducă un Mesaj de la Domnul.” Atunci am început să strig cât puteam de tare: „Oh, Isuse, ce vrei să fac?”, dar când am strigat, vedenia m-a părăsit.

De atunci nu m-am mai simțit bine. Ieri am stat toată ziua închis în casă din cauză că am fost foarte zdruncinat de cele întâmplate și nu am reușit să-mi rânduiesc gândurile, atât de puternică a fost mărirea și puterea lui Dumnezeu. După ce am fost părăsit de vedenie, eram amorțit peste tot și n-am putut să mă mișc. Am început să-mi frec mâinile și m-am gândit: „Doamne, ce vrea să însemne aceasta? Ce însemnătate are?”

Apoi, m-am oprit și spus: „Doamne Dumnezeule, robul Tău nu înțelege. Pur și simplu nu pot înțelege ce însemnătate are lucrul acesta. Ajută-mă să înțeleg, Doamne!”

Eu nu pot explica ce înseamnă „puterea Domnului.” Nu există nici o posibilitate de a explica lucrul acesta, deoarece nu este ceea ce simțiți când sunteți binecuvântați. Acelea sunt binecuvântările Domnului, dar puterea aceasta este ceva sfânt, ceva ce trece peste gândirea omenească, peste orice și-ar putea imagina un muritor.

Această putere a pus peste mine o greutate; ea nu este o binecuvântare, ci este un chin care vă tulbură. O, de-aș avea posibilitatea de a spune oamenilor cum este și ce simți în asemenea împrejurări! Este peste înțelegerea omenească. Nu înseamnă să stai acolo și să tresalți, ci Puterea Lui este Ceva ce cuprinde fiecare nerv al tău. Este mai mult decât frica, este o frică sfântă, și nu există nici o cale s-o explici. Ea a trecut prin toate mădularele, până în vârful degetelor și m-a înțepenit complet. M-am simțit ca și cum aș fi fost mutat în afara lumii. Apoi, m-a părăsit

Încet, iar eu l-am zis Domnului: „O, Doamne, oare mă vei lăsa să știu ce înseamnă aceasta?”

Cred că Prezența Lui a fost la fel de puternică atunci când am fost la Zurich, Elveția, când mi-a arătat vulturul german care privește călărețul englez coborând prin Africa. El a spus: *„Toți au păcătuit și au căzut din slavă.”*

Eu am plâns și l-am rugat pe Domnul să mă ajute și să-mi dea tălmăcirea, deoarece nu înțelegeam și mă gândeam că poate acele lucruri înseamnă că voi pleca sau voi fi omorât. Dacă acesta ar fi fost adevărul, doream să nu spun nimic familiei mele. Voiam ca familia mea să nu știe nimic, ci atunci când sosea clipa să plec pur și simplu de acasă și cu aceasta totul va fi în ordine.

Am zis: „Ajută-mă, Doamne, pentru că nu vreau ca familia mea să afle ceva. Dacă mă vei chema Acasă, voi veni.” Voi ziceți: „De ce nu te gândești la ceea ce a spus viziunea?” Atunci nu te poți gândi la acele lucruri. Eram tulburat și nu știam ce să cred. Apoi am spus: „Tată ceresc, dacă vedenia înseamnă că voi trece din viață într-o explozie, lasă-mă să știu acum, căci nu voi spune nimănui nimic. Lasă ca puterea și mărirea Ta să mai vină o dată peste mine și să mă ridice din nou, și atunci voi înțelege că așa va fi.” Dar nu s-a întâmplat nimic. Atunci am zis: „Doamne, dacă aceasta înseamnă că Tu Îl vei trimite pe Mesagerul Tău pentru însărcinarea mea, lasă puterea Ta să vină din nou.” Și puterea Lui aproape m-a luat afară din cameră.

Mi-am revenit din nou și în timp ce stăteam cu Biblia în mână, l-am rugat pe Domnul să mă ajute. Când am făcut aceasta, El mi-a arătat în Scriptură ceva în legătură cu această lucrare. Atunci m-am gândit: „S-ar putea să fie cu adevărat așa? Cum o voi face?” Oh, oamenilor, eu nu vă pot explica acesta, este dincolo de orice știu!

Soția mea este o femeie deosebită; este una din cele mai bune femei de pe pământ. Un timp, nu i-am spus nimic despre această întâmplare și m-am purtat ca

de obicei, dar ea a știut că s-a întâmplat ceva. Astfel, când i-am povestit, Meda mi-a zis: „Știi Bill, eu te observ și aud când trăiești acele lucruri. Să știi că te cred din toată inima”. Apoi a continuat: „Acum a fost ceva deosebit.” Când mă gândesc, mă cutremur.

Eu am auzit explozia aceea, apoi Îngerii aceia au venit foarte repede și cinci au format o constelație în formă de piramidă, ca cea pe care am desenat-o aici. Mai întâi i-am văzut de la distanță. Atunci se părea că au culoarea porumbeilor și zburau din direcția aceasta, cu viteză foarte mare. Erau unul, doi, trei patru, și unul chiar în vârf, cinci. Ei au venit cu o asemenea viteză încât nici un avion cu reacție nu se poate compara cu ei.

Parcă îi văd și acum: capetele lor erau puțin aplecate într-o parte, iar aripile le erau date pe spate. Purtau toată armura necesară și zburau cu o viteză foarte mare. Ei au venit până la mine și m-au ridicat în acea piramidă. Eu am văzut că am fost ridicat de la pământ. Apoi am auzit la distanță mare acel vuiet. „Wuum”, ca un avion când traversează bariera sunetului. Voi ați auzit întâmplându-se aceasta, ca un vuiet de la distanță.

M-am gândit: „Aceasta poate însemna că atunci când mă va lăsa această viziune, voi fi omorât printr-o explozie sau ceva. Iată-mă. Sunt ridicat. Ei sunt aici undeva. Sunt în această piramidă de îngeri, dar nu știu, poate Domnul vine să mă ducă Acasă.” Atunci l-am auzit pe Iosif strigându-mă: „Tată!” M-am gândit: „Nu, dacă ar fi aceasta, l-ar fi luat și pe el!” Atunci Ceva a zis: „Tu...” Amintiți-vă că eu aștept și urmăresc un Mesaj pe care L-am așteptat întotdeauna...

În vedenia pe care am avut-o nu demult, mi s-a spus ce se va întâmpla. Eu predicam în locul acesta din soare, apoi El mi-a spus: „Gândește-te că acum va urma al doilea apogeu.” Când a spus aceasta, m-am gândit: „Acesta va fi un Mesaj.” Cred că vă mai aduceți aminte de predica mea despre deschiderea Pietrei de încheiere și de cele șapte Glasuri și Pечеți care nici nu sunt scrise în Cuvântul lui Dumnezeu. Vă amintiți? Eu am fost dus în acea piramidă. Referitor la acest eveniment au fost date și șase visuri, aici în adunare, toate vorbind despre același

lucru. Fratele Junior Jackson... și J.T. la fel. Vedeți? Sora Collins exact la fel. Șase vise și apoi vedenia care s-a întâmplat chiar zilele trecute. Ceva este în desfășurare. Rugăciunea mea este ca Dumnezeu să mă ajute. Să ne rugăm.

Tată ceresc, noi suntem doar niște oameni muritori, iar în dimineața aceasta stăm aici, Doamne. Tu m-ai trimis să conduc această turmă și această biserică. Eu sunt la sfârșitul meu; nu știu ce va fi în continuare, nici ce va veni, dar un lucru este sigur: Tu ai spus că toate lucrurile lucrează spre binele celor care Te iubesc și sunt chemați după planul Tău. Lasă, Te rog, ca marea Ta îndurare să se reverse peste noi, căci știm că Tu ești Cel Atotputernic. Noi știm că Tu ești Dumnezeu; că ai fost Dumnezeu întotdeauna și că vei fi Dumnezeu întotdeauna. Tu ai fost Dumnezeu încă înainte de începerea timpului și vei fi Dumnezeu și atunci când timpul va înceta să mai existe.

Doamne, noi suntem în mâinile Tale; noi suntem lutul, iar Tu ești Olarul, Modelatorul. Modelează viața noastră ca să Te slujim astfel încât să fii onorat. Primește-ne Tată, pentru că suntem în mâinile Tale. Noi n-am putut veni aici singuri și nu știm cum ieșim afară, dar, Doamne, Tu ne-ai dăruit viața, iar noi ne-am predat-o din nou ție. Oh, și în locul vieții pe care Ți-am dăruit-o, Tu ne-ai dat Viața veșnică, așa că întreaga noastră ființă respiră prin această credință.

Doamne, noi Te iubim și știm că într-o zi Te vom vedea în slava Ta. Mai mult, dorim ca în ziua aceea să auzim cuvintele: „Bine ai făcut, rob credincios! Intră în bucuria Stăpânului tău, care îți este pregătită de la întemeierea lumii.” Condu-ne, Doamne, până ne vom întâlni cu toții. Noi suntem slujitorii Tăi și Te rugăm pentru iertarea păcatelor noastre. Doamne, vedeniile acestea puternice sunt mai mult decât poate suporta robul Tău. Eu știu doar că le primesc și pot spune numai ceea ce văd în ele.

Doamne, aceste viziuni puternice sunt prea mult pentru slujitorul Tău și nu știu ce trebuie să fac. Eu știu doar că ele vin, și nu pot să spun decât ceea ce am văzut sau ce s-a spus. Uneori, aceasta mă sperie, Doamne, și mă întreb ce să fac. Atunci iau Biblia, citesc în ea și mă gândesc ce a simțit Isaia în ziua aceea când i-a văzut

În Templu pe Îngerii aceia care-și acopereau fața și picioarele cu aripile. Nu este de mirare că a strigat speriat: „*Vai de mine, căci L-am văzut cu ochii mei pe Domnul oștirilor!*” Dar a fost curățit atunci când Îngerul s-a apropiat de el cu un cărbune aprins și i-a atins buzele cu el, căci înainte de aceasta Isaia strigase: „*Sunt un om cu buze necurate și locuiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate.*” El era profetul Domnului, iar Îngerul a luat un cărbune aprins, i-a atins buzele cu el ca să-l curețe, apoi i-a zis: „*Du-te și profetește!*” Doamne Dumnezeule, Isaia a strigat: „*Aici sunt, Doamne! Iată-mă, trimite-mă!*” pentru că Tu ai întrebat: „*Cine va merge pentru Noi la neamul acesta rău și preacurvar?*”

Oh, Dumnezeule, lasă aceasta să se repete din nou! Las-o să vină din nou! Oh, Doamne! Trimite-L pe Duhul Sfânt, ca un Foc curățător, pentru că și eu mărturisesc că sunt un om cu buze necurate și locuiesc pe acest pământ, alături de oameni necurați. O, Doamne, în ochii Tăi noi suntem niște oameni necurați, dar trimite-L pe Duhul Sfânt, Puterea Ta curățătoare, și curăță-ne pe fiecare în parte. Curăță slujitorul Tău, Doamne, apoi vorbește, căci slujitorul Tău ascultă. Eu aștept să aud Glasul acela. Sunt al Tău, folosește-mă, Doamne, după cum găsești Tu potrivit, în timp ce mă pun pe altarul Tău. Lasă Duhul Sfânt să mă curețe, Doamne, unge-mă și trimite-mă, dacă vrei ca cineva să meargă, dacă aceasta este ora și acesta este timpul. Eu nu știu, Doamne. Știu doar că am văzut Îngerii aceia, iar Tu știi că este adevărul. Doamne, ajută-mă, Te rog. Binecuvântează poporul acesta așa cum stăm aici înaintea ajunului timpului de celebrare a nașterii Domnului nostru. Te rugăm să ne ajuți. În dimineața aceasta, slujitorul Tău, fratele nostru Neville, a simțit că poate va fi un timp când ar trebui să se odihnească puțin, și poate va trebui să vorbesc eu.

O, Doamne, aici sunt o mulțime de oameni cu necazuri și probleme. Noi toți avem nevoie de Tine, de aceea Te rugăm să ne binecuvântezi acum când citim Cuvântul Tău și ne adâncim în El. Doamne, lasă ca Duhul Tău să vină peste noi! Curăță-ne și aprinde-ne cu Focul Duhului Sfânt, cu Mesajul lui Dumnezeu care vine proaspăt de pe Altar pentru o lume muribundă, înainte de apropierea Veșnicului Dumnezeu. Te rugăm toate acestea în Numele lui Isus, scumpul Tău Fiu și Salvatorul nostru. Amin.

Acum doresc să citesc câteva versete din Psalmul 89. Voi citi versetele 50-52. Se aude bine în spate? Nu știu dacă se înregistrează sau nu, dar pot spune că în dimineața aceasta avem acest eveniment neașteptat... Cred că dacă va fi cu voia Domnului în curând mă voi întoarce în locul acesta ca să predic despre cele șapte Peceți, conform Scripturii.

Acum însă, voi citi din **Psalmul 89.50-52**:

***„...Adu-ți aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, adu-Ți aminte că port în sân ocara multor popoare;***

***adu-Ți aminte de ocările vrăjmașilor Tăi, Doamne, de ocările lor împotriva pașilor unsului Tău!***

***Binecuvântat să fie Domnul în veci! Amin! Amin!”***

Dorința mea este să vă vorbesc doar puțin. Nădăjduiesc să vă notați textul și să-l citiți din nou și din nou foarte bine. Ascultați atenți ce a spus David aici.

***„...Adu-ți aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, adu-Ți aminte că port în sân ocara multor popoare;***

***adu-Ți aminte de ocările vrăjmașilor Tăi, Doamne, de ocările lor împotriva pașilor unsului Tău!***

***Binecuvântat să fie Domnul în veci! Amin! Amin!”***

Studiați-l cu atenție așa cum l-a vorbit David. Este foarte neobișnuit un text ca

acesta de Crăciun, dar și în ultima duminică am predicat despre un text neobișnuit (am uitat care a fost). Da, „Lumea falimentează.”

Pentru tema aceasta voi folosi un titlu care este unic pentru timpul acesta când toată lumea sărbătorește, și anume: **„Batjocorit din pricina Cuvântului”**. Voi repeta titlul încă o dată ca să vă fie clar: **„Batjocorit din pricina Cuvântului!”**

Dumnezeu are un timp bine stabilit și hotărât dinainte pentru împlinirea tuturor lucrurilor Lui. El știe exact ce face. Noi nu știm, doar trebuie să le primim așa cum ni le dă El, dar El știe ce face și nimic din planul Său nu va da greș. Totul trebuie să se împlinească chiar dacă uneori unele lucruri sunt dure și grele, pentru că numai așa pot veni la suprafață adevărurile autentice.

Voi știți că ploaia cade din cerul acoperit cu nori din care ies tunete și fulgere. Ea nu cade din cerul senin, și dacă nu avem ploaie, nu trăim. Dar de ce este nevoie pentru formarea ploii? Tunete, fulgere, trăsnete; de acolo vine ploaia.

Tot așa, este nevoie ca sămânța să se întoarcă în praful pământului, să moară, să putrezească și să miroasă urât ca să poată rodi o viață nouă.

Aurul trebuie bătut pe toate părțile, iar și iar, ca să fie scoasă afară toată zgura. Nu strălucirea exterioară face aurul prețios, deoarece și pirită (sau „aurul nebunului”) strălucește la fel ca aurul adevărat. Astfel dacă așezăm o bucată de aur și una de pirită la o mică distanță una de cealaltă, abia le putem deosebi, dar dacă le punem una lângă cealaltă, se vede imediat deosebirea. Cel ce prelucrează aurul trebuie să-l bată până când își vede chipul ca într-o oglindă.

Dumnezeu stabilește pentru toate lucrurile un timp, urmărind prin tot ce face un scop anume. Pentru cei ce-L iubesc pe Dumnezeu și sunt chemați după planul Său mai dinainte stabilit, nu există nimic din întâmplare. Noi suntem aleși mai dinainte și totul lucrează spre binele nostru. Acesta este adevărul, pentru că așa a spus

Dumnezeu și El nu poate să mintă. El a spus că toate lucrurile au timpul lor, sezonul lor, și felul lor iar Dumnezeu este în spatele fiecărei mișcări. Uneori credem că totul merge pe dos, dar aceasta este părerea noastră. Aceste lucruri sunt puse peste noi ca să fim încercați, iar noi ne mirăm sau ne temem de ele. În realitate, sunt examene prin care suntem testați ca să se vadă cum vom reacționa la o acțiune.

Cu câțva timp în urmă, eu și fratele Fred am fost la Vermont și ne-am dus de partea New York-ului, dincolo de Lacul Champlain, și m-am urcat pe Muntele Hurricane, unde vânam în trecut. Îmi amintesc că acolo m-am pierdut, dar Dumnezeu m-a condus înapoi, prin Duhul Sfânt, printr-o furtună foarte puternică... așa fi murit. Soția mea și Billy erau jos într-o tabără mică de campanie la câteva mile depărtare, dar eu m-am tot învârtit în jur.

Acum, era începutul primăverii și eu stăteam acolo și vorbeam cu fratele Fred, când Duhul Sfânt mi-a zis: „Du-te afară singur!” Am ieșit afară și m-am dus în tufișuri puțin mai departe, iar El mi-a spus: „Fii atent, pentru că ți s-a întins o cursă!” dar nu mi-a dat nici un amănunt.

Când m-am întors, i-am povestit cele întâmplate fratelui Fred, iar seara când m-am dus la adunare le-am povestit și fraților prezenți în auditoriu. În seara următoare s-a și întâmplat întocmai.

Stăteam în adunare când El m-a făcut atent cu privire la câțiva batjocoritori prezenți în sală, după care mi-a zis: „Sunt în mâinile tale, fă ce vrei cu ei! Orice vei spune se va întâmpla chiar acum!”

Aici o aveți. Doi tineri (un bărbat și o femeie) fără respect și frică de Dumnezeu, au început să râdă și să batjocorească adunarea. Ei s-au purtat foarte necuviincios în adunare și au atras atenția tuturor în timp ce predicam. Se sărutau și râdeau tot timpul, distrăgând astfel atenția ascultătorilor.

Atunci Duhul Sfânt a spus: „Sunt în mâinile tale, ce vei face cu ei?” Se făcuse o liniște sfântă, o tăcere ca de mormânt, căci toți așteptau să vadă ce se va întâmpla. Eu m-am gândit: „O, Dumnezeule, ce trebuie să fac?” Atunci mi-am amintit că Duhul Sfânt mă avertizase cu două zile înainte cu privire la situația aceasta, așa că am spus: „Eu vă iert!”

Aceasta era ceea ce a vrut El să spun. De ce? Pentru că și eu am greșeli. Poate sunt vinovat de altceva, dar sunt la fel de vinovat. Astfel am spus: „Eu vă iert!” Aici sunt martorii care au fost acolo. Atunci Duhul Sfânt a coborât acolo.

Vedeți, eu cred că toate lucrurile acestea au o însemnătate. Ce veți face cu puterea primită? Ce reacție ați avea într-o asemenea situație? Cum ați reacționa într-o situație ca aceea? Înțelegeți ce vreau să spun? Ce ați face? Cum ați proceda? Poate că toate lucrurile au lucrat împreună la creșterea noastră, aducându-ne la statura la care suntem astăzi. Eu nu știu, nu pot spune.

Aș vrea să vă gândiți că Cuvântul uns al lui Dumnezeu a fost batjocorit întotdeauna, în toate epocile, de aceea pentru oamenii care nu înțeleg aceasta, este foarte greu să poarte batjocura din pricina Cuvântului. Ei nu pot suporta să fie batjocoriți.

Vă amintiți că odată ucenicii s-au întors plini de bucurie pentru că au fost învredniciți să fie batjocoriți din pricina Numelui Domnului. Și El a spus: „...toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prizoniți.” (2Timotei 3.12). Batjocorit din pricina Cuvântului.

Voi trebuie să suportați întotdeauna această batjocură ca să fiți examinați și testați. Fiecare bărbat care vine la Hristos trebuie să fie instruit ca un copil pentru a îndeplini scopul hotărât de Dumnezeu pentru el.

Gândiți-vă numai: dacă ați reuși să stați liniștiți! Dacă El v-a hotărât pentru

aceasta, nu există nimic care v-ar putea opri. Nu există suficienți draci ca să poată împiedica să se manifeste voia lui Dumnezeu. Voi sunteți născuți cu un scop și nimeni nu vă poate lua locul dar întrebarea care se pune este dacă vă cunoașteți locul? Poate aveți imitatori și tot felul de lucruri asemănătoare, dar ei nu vă vor putea lua niciodată locul, deoarece Cuvântul lui Dumnezeu va birui oricum. El nu poate greși niciodată!

Fiecare creștin ar trebui să-și ocupe poziția conform Cuvântului și să știe că vor veni multe necazuri și examene. Vă veți întâlni cu ele în tot felul, dar întotdeauna să vă amintiți că Dumnezeu le îngăduie cu un scop, deoarece toate lucrurile lucrează spre binele vostru.

Acum aș vrea să ne amintim de unele întâmplări și evenimente în care Cuvântul lui Dumnezeu s-a împlinit cu credincioșii care L-au purtat în timpul lor.

Nu demult, am simțit în Duhul că cineva din cei ce primesc predicile, critică ceea ce spun cu privire la caracterele din Biblie la care mă refer. Ei bine, eu fac aceasta cu un scop precis. Biblia spune că aceste lucruri au fost scrise pentru ca noi să luăm aminte la ele. În ce mă privește, eu nu am multă școală de aceea pentru mine există numai posibilitatea de a mă referi la aceste caractere și să spun: „Vedeți, aici scrie așa și prin aceasta s-a întâmplat cutare lucru, iar dincolo a avut loc întâmplarea cealaltă.” Atunci voi vă puneți acolo.

Odată, am povestit despre un băiat care călătorea pe un vas al cărui căpitan bătrân era bolnav pe moarte. Gândindu-se că va muri, căpitanul a întrebat dacă se poate găsi cineva care are o Biblie, iar marinarii l-au găsit pe acest băiat. El a mers la căpitan și i-a citit din Isaia 53,3, unde scrie: *„Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”* Apoi i-a spus: „Căpitane, lasă-mă să-ți spun cum obișnuia mama să citească acest verset.” Ea îl citea în felul următor: „El a fost străpuns pentru păcatele lui Willy Pruitt, zdrobit pentru fărădelegile lui Willy Pruitt. Pedepsa care îi dă pacea lui Willy Pruitt, a căzut peste El...” și așa mai departe, căci acesta este numele băiatului.

Auzind aceasta, bătrânul căpitan a spus: „Îmi place. Poți citi versetul acesta punând numele meu acolo?” „Voi încerca”, a răspuns băiatul. Apoi a început să citească: „El era străpuns pentru păcatele lui John Quartz, zdrobit pentru fărădelegile lui John Quartz. Pedeapsa care-i dă pacea lui John Quartz, a căzut peste El, și prin rănile Lui, John Quartz este tămăduit.” „Acum înțeleg”, a spus căpitanul și Domnul l-a vindecat.

Vedeți? Citiți-vă numele acolo: „El a fost străpuns pentru păcatele lui William Branham, zdrobit pentru fărădelegile lui William Branham...” El a făcut aceasta pentru mine, dar a făcut-o și pentru tine! Citiți numele vostru acolo.

În felul acesta îmi place să aduc Cuvântul în fața oamenilor mei, adică să observ ce a făcut El cu cineva care L-a ascultat; ce a făcut El pentru cineva care a fost credincios în lucrare și ce a făcut pentru cineva care nu a fost credincios. Citiți textul din Scriptură și puneți-vă numele acolo, apoi întrebați-vă ce atitudine ați fi avut dacă ați fi fost în locul celor de acolo. Gândiți-vă că astăzi aveți prilejul și prioritatea de a ocupa aceeași poziție.

Noe a purtat ocară din pricina Cuvântului pe care L-a vorbit Dumnezeu în timpul lui. El a trăit într-o epocă științifică; într-un timp când oamenii erau în stare să realizeze lucruri mari, lucruri pe care nici astăzi nu le putem face. Ei erau mai inteligenți și mai avansați în știință decât suntem noi.

Gândiți-vă că Noe trebuia să poarte ocară Cuvântului vorbit pe care L-a predicat timp de o sută douăzeci de ani în fața batjocoritorilor săi, care puteau dovedi prin metode științifice că în cer nu există nici o picătură de apă. El auzise însă Cuvântul Domnului, iar Cuvântul era în contradicție cu concepțiile lor. Înainte ca viața lui să fie salvată, Noe a trebuit să-și ocupe poziția, prin credință, și să poarte ocară și batjocura celor din timpul lui.

Fără îndoială, lor le părea rău de sârmanul predicator bătrân. Ei nu l-au pus doar așa deoparte, pentru că în vremea aceea nu erau multe familii ca cea a lui Noe. El

era fără vină înaintea lui Dumnezeu, nu era periculos, nu făcea rău nimănui și astfel ei l-au lăsat în pace, zicând: „Continuă, fanatic bătrân, acolo pe coasta muntelui unde nu există nici un strop de apă. Construiește-ți corabia, o, sărmăne bătrân!” Unii l-au întrebat: „De unde vei avea apă ca să poți pluti cu barca ta?” „Va veni de sus din ceruri”, le răspundea Noe. „Prostii! Noi putem cerceta luna și stelele cu radarul și nu există ploaie acolo sus.” Și Noe le-a răspuns: „Dumnezeu a spus că va aduce ploaia.” „Cum va face lucrul acesta?” „Aceasta este treaba Lui! Eu am primit doar sarcina de a vă avertiza ca să ieșiți afară!”

Așa este și astăzi. De unde va veni focul? Frate, astăzi lucrurile sunt mai clare decât pe timpul lui Noe. Noi vedem deja unde se află focul și știm că ar putea izbucni oricând. De data aceasta nu mai există nici o scuză pentru că și știința a avertizat în privința aceasta. Da, domnule!

Noi aflăm că acela era un lucru mare. Lor le părea rău de sărmanul predicator bătrân și l-au lăsat să-și vadă de treabă. Poate li se părea deosebit faptul că un om făcea o asemenea prezicere: că Dumnezeuul cerului, Creatorul tuturor lucrurilor, poate să spună ceva sau să facă ce este în contradicție cu ceea ce gândeau ei. Poate nu ați înțeles ce vreau să spun. Vedeți, ei erau de părere că pot explica orice eveniment natural prin știința lor. Noi trăim acum într-o lume intelectuală plină de știință, ca aceea. Este adevărat? Și orice lucru care nu-l pot dovedi, este greșit... Niciun Dumnezeu nu poate vorbi ceva care nu... poate fi dovedit științific că este acolo.

Acum se gândesc la fel. Dacă doctorul vă spune că aveți cancer și veți muri, dovedind științific că aveți un cancer avansat, pentru ei este normal să gândească astfel (că veți muri) și să considere cazul clasat. Știința lor spune că veți muri. Ei și-au făcut datoria și v-au consultat, iar în urma investigațiilor făcute este clar că veți muri. Mai mult, dacă cineva va încerca să le spună că Dumnezeu a făgăduit vindecarea, vor spune că omul acela este nebun.

Vedeți, voi trebuie să purtați această ocară. Dacă doctorul spune: „Noi am făcut raze Roentgen și am constatat că boala este avansată, cancerul a cuprins tot

corpul: inima, plămâni, ficatul, totul, ceea ce înseamnă că nu este posibilă nici o vindecare!” iar Dumnezeu spune prin cineva: „Va rămâne în viață!”, vor spune: „Sărmanul de el... lăsați-l în pace!”

Mă gândesc la seara petrecută cu Bill Hall din biserica din Milltown. Medicii din Milltown și cei din New Albany au constatat că are cancer la ficat și au spus că va muri. Eu am vizitat-o pe soția lui ca să vorbesc cu ea. El făcuse deja hepatită și era galben pe tot corpul, așa că i-am spus soției lui: „Soră, s-ar putea să moară.”

„Frate Bill”, mi-a răspuns ea, „există vreo posibilitate să auzi ceva de la Dumnezeu?”

„Nu știu, soră Hall, dar am să mă rog.”

Astfel, m-am rugat, apoi am plecat acasă pentru că Domnul nu mi-a arătat nimic cu privire la el. În ziua următoare m-am dus din nou la ea și m-am rugat, iar sora m-a întrebat: „Cunoști vreun doctor bun?” Doctorul familiei noastre de aici, din Jeffersonville, este doctorul Sam Adair. Tatăl lui a fost de asemenea doctorul familiei, iar eu și Sam suntem prieteni buni încă din copilărie. Am mers la școală cam în același timp și am crescut împreună. Întotdeauna când cineva este bolnav, mergem la el.”

„Va veni oare să-l consulte și pe Bill Hall?”

„Am să-l rog s-o facă,” i-am răspuns.

Am mers și am vorbit cu Sam, iar el mi-a zis: „Billy, dacă doctorul a constatat că are cancer, înseamnă că tot ce pot face este să îl trimit la cineva care știe mai mult decât mine, la un specialist. Noi vom examina încă o dată radiografiile ca să vedem dacă este așa cum s-a spus.

Ne-am dus la medicul din New Albany și am luat radiografiile, apoi l-am dus pe Bill Hall, cu salvarea, la Louisville pentru a fi consultat. Medicul nu a vrut să-i spună doamnei Hall diagnosticul, ci m-a chemat pe mine la telefon și mi-a spus: „Prietenul tău predicatorul, va muri.” Specialistul din Louisville a confirmat și el diagnosticul medicilor din Milltown și New Albany: „Este adevărat, are cancer la ficat în stadiu avansat.” El mi-a mai spus: „Billy, noi nu putem să-i scoatem ficatul și să ne așteptăm să trăiască. Va muri, și dacă este predicator este pregătit pentru pasul acesta.”

„Nu este vorba despre aceasta, dar are numai cincizeci și cinci de ani, ceea ce înseamnă că mai are suficientă viață în el să predice. Dar dacă va muri, se termină cu predicarea. Îți mulțumesc, doctore Sam.”

M-am dus, am chemat-o pe soția lui Bill Hall și i-am spus: „Doamnă Hall, Sam mi-a spus că medicii din Louisville au constatat același lucru ca medicii din Milltown și din New Albany și au spus că fratele va muri deoarece are cancer la ficat în stare avansată.

Ea a început să plângă, iar eu m-am dus la fratele și m-am rugat, dar el nu mai era conștient așa că nici nu și-a dat seama că eram în salon. În timpul acela veneau mulți oameni, deoarece lucrurile nu erau încă așa de bolnăvicioase și de putrede ca acum. Când am ajuns acasă, am vrut să mă odihnesc puțin și m-am culcat, dar pe la ora 2.00-3.00 dimineața, m-am trezit. Fratele Wood nu locuia încă pe strada noastră. Am privit pe stradă, dar la ora aceea nu era încă nimeni. Mi-am luat pălăria veche și am intrat în camera de vânătoare ca să-mi iau pușca de calibru 22 deoarece voiam să merg la vânătoare de veverițe până la ora 8.00.

Mi-am luat pălăria și m-am îndreptat spre ușă. Pe peretele din hol era un măr putred, mâncat de viermi și stricat peste tot. Când l-am văzut, m-am gândit: „De ce o fi atârnat Meda un astfel de măr pe perete?”, dar când am privit mai atent, am observat că mărul nu era atârnat pe perete ci atârna în aer. Imediat mi-am luat pălăria de pe cap, am pus-o jos, am îngenuncheat și am zis: „Doamne, ce vrei să-i spui robului Tău?”

Atunci a mai apărut un măr și încă unul, până erau patru sau cinci mere atârinate în aer. M-am uitat cu atenție să văd câte sunt. Apoi a venit un măr mare și frumos; a coborât un măr foarte mare și sănătos, și a înghițit celelalte mere putrede, iar El mi-a spus: „Ridică-te în picioare! Du-te și spune-i lui Bill Hall că nu va muri, ci va trăi!”

Oh, am alergat cât am putut de repede și i-am spus soției lui: „Soră Hall, L-am primit pe „Așa vorbește Domnul!” Fratele nu va muri, ci va trăi.” M-a auzit și el, și a început să plângă, pentru că nu mai putea să mai vorbească. Când am ajuns acasă, l-am chemat la telefon pe Sam și i-am spus: „Sam, fratele nostru va trăi.”

„Cum va fi posibil în starea în care se află?” m-a întrebat el, dar eu i-am răspuns:

„Nu este treaba mea să știu taina aceasta. Dumnezeu a spus așa și aceasta o stabilește.”

Fratele Bill mai trăiește și astăzi, deși acest lucru s-a petrecut acum zece ani. El este sănătos și în putere. Între timp soția lui a murit, iar el s-a recăsătorit. Cum s-a întâmplat cu George Wright și cu mulți alții pe care i-am putea aminti astăzi? Cum este? Aceasta va rezista batjocurilor, pentru că ei râd și batjocoresc aceste lucruri sfinte.

Îmi amintesc și ce s-a întâmplat înainte de inundațiile din 1937. Stăteam în față la „Transferring Company” și le-am spus oamenilor că apa va fi pe Spring Street de douăzeci și trei de picioare, dar ei au râs de mine și au zis: „Sărmanul Billy este cam rătăcit!” În vremea aceea eram foarte tânăr, iar ei spuneau: „Billy este un băiat bun, dar din păcate s-a tulburat.” Eu n-aveam însă nici o problemă cu capul. Eu am fost botezat înăuntru, nu amestecat. Eram chiar înăuntru. Și totul s-a întâmplat exact așa.

În timp ce vorbeam, am observat-o pe sora Hattie Wright. Cred că sora stă acolo în

spate. Sunt sigur că-și amintește cazul lui Bill Hall. Câți din cei prezenți în dimineața aceasta aici își mai amintesc cazul acela? Oh, desigur! Mulți dintre noi își amintesc.

Vedeți, ei ne compătimesc, îi compătimesc pe toți cei care încearcă să se țină de Cuvânt într-o vreme plină de batjocuri, dar gândiți-vă că batjocura trebuie să vină. Întotdeauna a fost așa. Desigur, chiar și după ce Dumnezeu a dovedit totul, (după ce orice lucru a fost dovedit științific) , ei s-au gândit că El nu va face nimic împotriva cunoștinței lor științifice. Dar tocmai aceasta îl face pe El Dumnezeu. Dacă ar proceda conform științei lor, lucrarea Lui nu s-ar deosebi deloc de ceea ce pot realiza oamenii. Dar El este Dumnezeu! El este Creatorul științei și poate face tot ce dorește.

Poate că ei și-au zis: „Sărmanul bătrân Noe! Lăsați-l în pace, căci nu are nimic din bucuriile pe care le avem noi în timpul acesta. Lăsați-l în pace!” Astăzi este cam la fel.

Aici aș vrea să vă mai spun ceva. Noi privim înapoi și admirăm credința lui, dar mă întreb dacă am fi avut și noi poziția pe care a avut-o Noe, dacă am fi trăit în timpul acela? Am fi fost în stare să purtăm ocară care a mers cu Adevărul?

Dintre milioanele de oameni care trăiau atunci pe pământ, numai Noe și familia lui au apărut Adevărul. V-ați gândit vreodată la aceasta? Numai omul acela, cei trei fii ai lui, nurorile și soția lui au stat cu Adevărul și l-au avut pe „Așa vorbește Domnul”, iar noi privim în urmă și îl admirăm.

Trebuie să mă grăbesc din cauza cadourilor pentru copii. Putem să ne gândim și la Avraam. Cuvântul „Abraham” înseamnă „tatăl mulțimii”. El l-a făcut tatăl multora. Avraam a auzit Cuvântul Domnului; el era un profet și a auzit Cuvântul lui Dumnezeu. Noi îl admirăm pe Avraam pentru că a ținut tare la Cuvântul lui Dumnezeu și s-a despărțit de rudele lui ca să îl urmeze. Cât de greu i-a fost să facă aceasta! El era în orașul Ur din Babilon și participa alături de familia și de

poporul său la slujbele și la obiceiurile care se țineau acolo, dar Dumnezeu i-a spus: „Separă-te!”

Oh, cât de greu este lucrul acesta: să părăsești totul; tot ce este drag și scump pentru un om. Cu toate acestea Dumnezeu i-a spus: „Depărtează-te de tot!” apoi i-a dat o făgăduință neobișnuită: „Vei avea un fiu cu soția ta!” deși el avea șaptezeci și cinci de ani, iar soția lui, șaiszeci și cinci. Ea încetase să mai aibă rânduiala femeilor, ceea ce înseamnă că nu mai putea avea copii. Cum era posibil să mai aibă copii la vârsta aceea înaintată, când nu putuseră avea în tinerețe?

Puteți să vă închipuiți că Avraam s-a dus la cunoștințele lui și le-a spus: „Eu și Sara vom avea un copil!” Vă puteți imagina aceasta? Când l-au auzit, oamenii au zis: „Sărmanul bătrân!” Cu siguranță ceva nu este în ordine cu el.”

Aceasta era o ocară, dar Avraam a ținut cu tărie la făgăduința primită, chiar și atunci când era de o sută de ani. El nu s-a lăsat descurajat, ci a suferit ocară, știind că va vedea împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu. Desigur!

Ați văzut deosebirea? Sara a încercat să-L ajute puțin pe Dumnezeu, deoarece credea altfel decât ceea ce a promis Dumnezeu. Astfel, i-a spus soțului ei: „Știi, eu sunt o femeie bătrână, dar Agar este tânără și frumoasă. Ea nu va fi împotrivă să se căsătorească cu tine, iar prin aceasta Îl vom ajuta pe Dumnezeu. Desigur, prin aceasta Îl vom ajuta să-Și împlinească făgăduința, deoarece Agar are numai douăzeci de ani. Ea este roba mea, dar știi ce voi face? Ți-o voi da de soție!” – în zilele acelea poligamia era legală.

Astfel, ea a zis: „O voi da soțului meu. Ea va primi un copil de la bărbatul meu, iar eu îl voi lua ca al meu. Copilul născut de ea va fi copilul făgăduit de Dumnezeu.”

Vedeți, noi nu avem răbdare să-L așteptăm pe El, și întotdeauna încercăm să facem ceva de la noi înșine. Ar putea fi în ordine, ar putea fi frumos. Ar putea arăta

foarte bine, dar nu era conform Cuvântului, deoarece Dumnezeu îi spusese lui Avraam că va avea un fiu de la Sara, nu de la Agar. Agar era doar o roabă.

Amintiți-vă ce a spus El despre turma mică. *„Semnele acestea îi vor însoți pe cei ce vor crede...”* și: *„Cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele când se va arăta Fiul omului.”*, când numai puțini au fost salvați, adică opt suflete. Aceste cuvinte nu pot cădea, de aceea vrem să veghem și să stăm cu Cuvântul.

Vedeți, întotdeauna oamenii încearcă să facă ceva să ia locul voii creatoare a lui Dumnezeu. Vedeți lucrurile sunt așa cum am spus adesea în fața bisericii, adică, noi nu putem să-i spunem unei oi: *„Ești drăguță să-mi produci niște lână?”* Nu, nu merge așa. O capră nu poate produce lână pentru că are o altă natură. Oricât ați încerca să legați lână pe spatele unei capre, nu veți reuși. Capra nu poate produce lână, așa cum nici oaia nu poate produce păr. Oaia are lână pentru că este oaie; ea nu trebuie să facă eforturi s-o producă, căci îi crește de la sine.

Nici noi nu trebuie să facem eforturi să producem roada Duhului, ci trebuie s-o purtăm pur și simplu. Un măr nu face eforturi să producă mere, ci le produce pur și simplu pentru că este măr.

Necazul este că noi încercăm să producem ceva și spunem: *„Eu voi fi un ajutor bun! Voi studia zece ani, voi învăța totul, voi primi Licența de Arte și diploma de Doctor și Îl voi ajuta pe Domnul.”* Dar aceasta nu vă va folosi la nimic, deoarece Dumnezeu cheamă pe cine vrea, conform Planului Său hotărât mai dinainte, și dăruiește Împărăția Lui la cine vrea.

Noi vedem aceasta din exemplul cu Nebucadnețar. Îl vedem și în cartea lui Ieremia, când Dumnezeu i-a spus prin Cuvântul Domnului că va veni un timp când Israelul va fi dus în Babilon, unde va sta timp de șaptezeci de ani. Acolo s-a mai ridicat un profet, dar Dumnezeu îi spusese mai dinainte poporului: *„Printre voi se vor ridica profeți, văzători și oameni care vor profeti în contradicție cu Cuvântul acesta. Spune-le să nu-i asculte și să nu-i urmeze!”*

Astfel, când Ieremia stătea înaintea poporului cu jugul pe umăr, s-a ridicat un bărbat numit Hanania (unul dintre profeți) și a spus: *„Așa vorbește Domnul oștirilor... peste doi ani voi aduce înapoi toate uneltele Casei Domnului.”* (Ieremia 28.2-3). Privit fundamental, totul părea cât se poate de corect. Cuvintele lui arătau că Dumnezeu va binecuvânta din nou poporul și-l va aduce înapoi în decurs de doi ani. Biblia ne spune că până și profetul Ieremia a spus „Amin” la cuvintele prorocului Hanania:

*„Amin! Așa să facă Domnul! Să împlinească Domnul cuvintele pe care le-ai prorocit tu, dar să ne gândim bine, Hanania, căci încă din vechime au existat profeți care au vorbit despre împărății și războaie. Mai mult, gândește-te că un profet este recunoscut după ce se împlinește profetia lui.”*

Atunci Hanania s-a apropiat de Ieremia, i-a luat jugul de pe gât, în fața adunării și a preoților (poate că acolo era toată adunarea lui Israel); jugul pe care îl pusese Domnul pe gâtul profetului Său ca semn, l-a rupt în bucăți și l-a aruncat plin de entuziasm la picioarele lui Ieremia spunând: *„Așa vorbește Domnul: doi ani și poporul va fi înapoi!”*

Ieremia s-a uitat la el și nu a spus nimic, pentru că ceea ce spunea Hanania era în contradicție cu Cuvântul; și Dumnezeu a zis: *„Du-te înapoi și spune-i că Eu nu i-am vorbit!”* El s-a entuziasmat și și-a făcut propria impresie. Vedeți? El nu a așteptat să vadă și să știe că nu era de la el, ci Dumnezeu era Cel care o spune, și s-a dus înapoi plin de entuziasm.

Aceasta găsim și astăzi în toată țara. Nu demult, un frate a mers într-o casă, în mijlocul unui grup de predicatori, și le-a pus să asculte câteva benzi înregistrate. Ei au fost convinși că acesta este Adevărul și au venit să fie botezați în Numele lui Isus Hristos. Printre ei se afla însă un bărbat care s-a ridicat în picioare, a vorbit în limbi și a spus: *„Așa vorbește Domnul: Țineți ceea ce ați primit, mergeți înainte și Eu vă voi binecuvânta!”* Astfel, ei i-au zis: *„Dacă Domnul spune așa, înseamnă că așa este!”* și au rămas pe loc. Vedeți? Ei nu au examinat proorocia cu Cuvântul. Voi trebuie să puneți Cuvântul pe primul loc. Aici o aveți! Totul era în contradicție cu

Cuvântul.

Ieremia, profetul uns, s-a întors înapoi. Dumnezeu i-a spus: „Știi că Hanania a luat jugul de lemn de pe gâtul tău, pe care Eu l-am pus, dar Eu îi voi face un jug de fier. Toate aceste neamuri care se duc acolo, îl vor sluji pe robul Meu Nebucadnețar.” Și el era un păgân. Israel ținea sărbătorile și aducea toate jertfele, dar ei nu erau ascultători. Dumnezeu le dăduse făgăduința că îi va binecuvânta, dar binecuvântările acestea sunt legate de niște condiții. Voi trebuie să împliniți aceste condiții, pentru ca făgăduința să intre în vigoare.

Cu un timp în urmă, a fost aici o fetiță drăguță. Mai întâi eu am cercetat puțin familia ei, să văd dacă era ceva rău cu ei. Dumnezeu vindecă, dar sub niște condiții. Singurul lucru pe care l-am aflat era că mama ei se temea să folosească medicamente, pentru că acest lucru ar fi greșit, nebiblic, de aceea i-am spus: „Să nu crezi așa ceva, soră! Îndepărtează aceasta din mintea ta. Du-te înainte cu copilul și dă-i medicamente. Dumnezeu vrea să-ți spună aceasta.” Vedeți, totul părea frumos pe dinafară, dar nu era așa. Apoi a venit „Așa vorbește Domnul”, și totul a fost în ordine.

Noi am constatat, că oameni de atunci, Sara și Agar, au încercat să producă ceva pentru a-L ajuta pe Dumnezeu la împlinirea făgăduinței Sale. Voi nu o puteți face, nu există nicio cale să-o faci. Este împotriva la orice lucru. Cuvântul lui Dumnezeu se va împlini oricum. Voi trebuie să stați chiar pe Cuvânt și să ziceți: „Așa este!” și să țineți Cuvântul.

Fiți atenți, ei au fabricat ceva care să ia locul Cuvântului Lui. Poate că prietenii lui Avraam au venit la el și i-au spus: „Avraam, tatăl popoarelor, câți copii ai deja?” – când el avea aproape o sută de ani -. Spune-ne, tatăl popoarelor, tatăl multor națiuni, câți copii ai primit deja? Unde îți este puterea?” Aceștia erau batjocoritorii Cuvântului făgăduit!

Nu vi s-a întâmplat niciodată așa ceva? Nu am văzut și noi aceasta când ne rugăm

pentru ceva și nu se împlinește? Aici stă un om bătrân, iar ei spun: „Este orb, surd și mut. El este bolnav. Du-te acolo și vindeca-l, vindecătorule divin, și atunci vom crede.”

Ei nu văd că sunt călăuziți de același diavol care i-a spus lui Isus: „*Coboară de pe cruce și vom crede în Tine!*” „*Transformă pietrele acestea în pâine și atunci vom crede!*” Este același diavol care a acoperit Fața Domnului nostru cu o cârpă, L-a lovit cu un băț și l-a zis: „*Dacă ești profet, spune-ne cine Te-a lovit și atunci Te vom crede!*”

Ei bine, El a știut cine L-a lovit și că putea face pâini din acele pietre; El ar fi putut coborî de pe cruce, dar ce s-ar fi întâmplat cu noi dacă ar fi făcut aceasta? Vedeți, ei nu cunosc Planul lui Dumnezeu! Voi trebuie să aflați ce a făgăduit Dumnezeu și să credeți făgăduința Lui.

Acum trebuie să ne grăbim. Poate că ei au spus: „Tată al popoarelor, acum douăzeci și cinci de ani te-am auzit spunând că vei avea cu Sara un copil din care vor ieși popoare. Câți copii ai până acum, tată al popoarelor?”

Acesta este acel duh bătrân de critică. Ce a zis Avraam? El nu s-a îndoit de promisiunea lui Dumnezeu prin necredință!

„Doar te-ai rugat aici pentru oamenii bolnavi, dar nu s-au făcut bine!” Aceasta nu are nici o importanță! Dacă în seara aceasta mă voi ruga pentru zece mii de oameni bolnavi, iar mâine dimineață toți zece mii sunt morți, mă voi ruga și mâine din nou pentru cei bolnavi și îi voi unge cu untdelemn, deoarece Dumnezeu a făgăduit ceva, iar făgăduința Lui nu poate fi oprită prin critică sau batjocură. Dumnezeu a făgăduit ceva și eu cred aceasta. Desigur! El va împlini tot ce a făgăduit, indiferent ce vor spune cei care în continuu batjocoresc tare, încet sau cu gândul. Aceasta este o batjocură adusă Cuvântului Avraam s-a ținut de Cuvântul lui Dumnezeu care s-a împlinit în final. Oh !

Priviți batjocura din pricina sterilității! Mai întâi, Sara a fost batjocorită din pricina sterilității ei. În toți acești ani, ea a trebuit să suporte batjocura pentru că era stearpă, dar Cuvântul i-a spus că va fi prințesă și mama unui fiu. Ea și Avraam erau neroditori. Trupul ei era ca și mort, dar cu toate acestea nu s-a îndoit niciodată de Cuvântul primit. Dar vedeți, mai întâi ei au trebuit să poarte ocară și abia după aceea (Aleluia!), Dumnezeu Și-a împlinit Cuvântul: Isaac s-a născut în cel mai întunecos ceas, iar urmașii lui sunt ca nisipul mării și ca stelele cerului. Dumnezeu Își împlinește întotdeauna Cuvântul. Astfel, Sara a trebuit să poarte mai întâi ocară pentru că era stearpă, dar după aceea a venit Isaac.

Cu Zaharia și Elisaveta s-a întâmplat la fel. Acest bărbat bătrân și soția lui bătrână au ținut cu tărie de Cuvântul lui Dumnezeu. Când Zaharia a ieșit afară din Templu, el n-a mai putut vorbi, ci a scris doar pe o tăbliță: „Mi s-a arătat un înger care mi-a spus că voi avea un copil cu Elisaveta, soția mea bătrână. Nu pot vorbi deoarece voi fi mut până în ziua când se va naște copilul, care va fi un profet al Celui Preaînalt. El este premergătorul lui Mesia și va prezenta Steaua dimineții.”

Cum se putea întâmpla așa ceva? Unii au spus: „Sărmanul bătrân! Credem că nu mai este în toate mințile! Uitați-vă la Elisaveta lui, are optzeci de ani, iar el este slab și tremură! Cum poate să mai și vorbească despre astfel de lucruri? O, sărmanul de el!” Dar el posedă Cuvântul Domnului. Era o asemenea ocară încât ea s-a ținut ascunsă un timp, dar el a stat cu Cuvântul.

Ei au refuzat să devină populari, oameni mari; nu i-a interesat părerea generală și nu au căutat strălucirea, viața ușoară sau alte lucruri din vremea aceea. Dimpotrivă, au refuzat să meargă cu gloata necredincioșilor din timpul lor și au renunțat la toate lucrurile lumii. Da, ei au trebuit să se îndepărteze de toate acestea ca să poată sta pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Așa se întâmplă și astăzi. Voi vă despărțiți de tot! Mai rămâneți numai tu și Dumnezeu. Aici nu mai este vorba de ceea ce face biserica, ci de ceea ce faci tu cu Dumnezeu ca persoană individuală.

Priviți ce i-a dăruit Dumnezeu. Când a apărut Isus Însuși, Zaharia și Elisaveta nu mai erau, dar atunci când fiul lor s-a ridicat în pustiu cu „Așa vorbește Domnul!”, Isus a spus despre el că *„dintre cei născuți din femeie, nu este altul mai mare decât Ioan.”* Amin. (Matei 11.11). Ce era aceasta? Ea a suportat ocară pentru sterilitatea ei, a stat pe Cuvântul primit și a născut un astfel de fiu.

S-a întâmplat la fel ca în cazul lui Avraam și al Sarei. Perechile acestea bătrâne au ținut făgăduința, de aceea urmașii lor au devenit ca nisipul mării. În lume nu există o rasă de oameni al cărei număr să fie egal cu poporul acesta. Ei sunt ca nisipul mării și ca stelele cerului.

Cum s-a întâmplat aceasta? Printr-o minoritate; printr-un copil. Acum vedeți unde vreau să ajung? Un copil! Numai unul. Nu era nevoie de mai mulți, ci trebuia doar unul care să scuture națiunile și să arate spre Mesia. Era necesar numai unul care să asculte. Așa este. Dumnezeu are nevoie numai de un om, nu de mai mulți, pentru că El trebuie să aibă undeva un glas. Nu vrea mai mulți, ci îi trebuie un singur bărbat sub controlul Lui! Oh, cum îi place Lui să ia un om!

Odată, El l-a luat pe Noe; altădată pe Moise, pe Ieremia, pe Ilie, pe Elisei, pe Ioan, pe Samson. Cât timp poate lua un om sub controlul Lui, acela este Glasul Lui; El poate vorbi prin acela și poate condamna lumea.

Oh, vai, cât flămânzește și tânjește El să ia un om sub controlul Lui! „Ca să pot vorbi și să-Mi pot trâmbița Mesajul prin el! El va suferi multă ocară și batjocură, dar Eu îi voi face cunoscut Glasul Meu.”

Oh, da, mai întâi sterilitatea. Ea trebuia să fie mai întâi stearpă și să poarte ocară sterilității. Sara a purtat-o și la fel Zaharia și Elisaveta.

Priviți astăzi în jurul vostru, priviți la copiii curvei! Curva și fiicele ei au adus națiunile sub regula politică a denominațiilor. Priviți ce generație de

denominațiuni s-a ridicat și cum sunt doar câțiva neprihăniți. Dar nu vă îngrijorați! Stați cu Cuvântul.

Este în ordine dacă sunteți batjocoriți și dacă sunteți numiți fanatici sfinți. Ei vă vor da tot felul de nume murdare, dar voi să țineți Cuvântul pentru că aceasta este ocară Cuvântului.

Jim Pool, un bărbat tânăr, un bun prieten al meu, care poate este prezent aici în această dimineață, a fost întrebat de cineva: „Dacă tot ai vrut să te botezi, de ce nu ai ales un alt loc, o altă biserică?” Jim a văzut Lumina și aceasta a fost totul. *„Copiii roabei sunt mai mulți decât copiii femeii slobode.”* Cât de puțini sunt cei adevărați, cei născuți prin făgăduință!

Priviți ce puțini erau în ziua lui Noe. Dar în zilele Sodomei? Cât de puțini sunt cei neprihăniți! Cât de mulți au fost ai curvei! Ea naște copii după un model învechit și nebiblic. Toți aceștia sunt copii bastarzi. Curva naște curvă. Cățeaua naște numai câini și o roabă naște robi, dar Hristos îl naște pe cel uns! Biblia naște numai oameni dreți, iar noi trebuie să ne obișnuim cu gândul că suntem puțini. Ce lucru minunat și binecuvântat!

Priviți la Biserica Efes. Acolo erau numai doisprezece. Priviți ce grup avem astăzi! În zilele lui Noe au fost numai opt suflete; în zilele lui Lot au fost numai patru: Lot, soția sa și cele două fiice ale lor, dar soția s-a transformat într-un stâlp de sare pentru că după ce a ieșit din Sodoma a privit înapoi. Aceasta înseamnă că în realitate au fost numai trei, iar Isus a spus că în zilele acestea va fi la fel ca atunci. Se cuvine să veghem și să fim atenți.

Cât de puțini sunt cei neprihăniți! Ca întotdeauna, batjocoritorii trebuie s-o batjocorească pe steapă, iar ea trebuie să suporte întâi batjocura sterilității. Cei dreți trebuie să sufere mai întâi batjocura sterilității, din pricina Celui de partea căruia v-ați pus când ați auzit Cuvântul.

Mă voi grăbi pentru că nu vreau să-i țin prea mult pe copii, dar vă voi mai spune ceva. Nu știu dacă predica este înregistrată sau nu, dar dacă este înregistrată, vreau să le spun ceva celor care vor asculta această bandă: „Fiți atenți și nu uitați: Adânciți-vă în această temă!”

Oamenii de astăzi sunt așa cum au fost întotdeauna. Astfel, ei Îl laudă pe Dumnezeu pentru ceea ce a făcut și privesc înainte spre ceea ce va face, dar nu văd lucrarea Sa din prezent. Ei Îl laudă pentru ceea ce a făcut și pentru ceea ce va face, dar nu urmăresc ceea ce se întâmplă în prezent și din pricina aceasta nu pot înțelege întregul Plan al lui Dumnezeu. Cred că ați înțeles. Ei trec pe lângă ceea ce face El în prezent. Știu ce a făcut Dumnezeu în trecut, cunosc făgăduința despre ce va face în viitor, dar nu recunosc ceea ce lucrează în prezent.

O, penticostalilor, voi sunteți un exemplu pentru aceasta! Voi așteptați să se întâmple ceva, dar lucrarea a avut deja loc în mijlocul vostru, însă nu ați luat-o în seamă și nu ați recunoscut-o. „...*De câte ori am vrut să vă strâng cum își strânge găina puii sub aripi, dar n-ați vrut!*” (Matei 23.37), pentru că ați ținut mai mult la tradițiile și denomi-națiunile voastre decât la Cuvântul și la Duhul Domnului.

Noi ne apropiem de încheiere. Ce ocară au trebuit să poarte Maria și Iosif din pricina Cuvântului? Acum este timpul Crăciunului și am vrut să vă mai spun ceva în legătură cu aceasta, dar îi voi lăsa pe păstorii voștri s-o facă. Ce ocară pentru Maria și Iosif să ia Cuvântul promisiunii lui Dumnezeu! Gândiți-vă la ocară și disprețul pe care a trebuit să le îndure Maria. Când Iosif trecea pe lângă cineva, i se șoptea: „Te căsătorești cu o prostituată!” Gândește-te frate că în timpul acela curvia era pedepsită cu moartea.

„Tu o ocrotești ca să nu fie omorâtă cu pietre, pentru că este însărcinată!” Dar în tot acest timp, Dumnezeu s-a ocupat de ei. Totul era conform Cuvântului, însă lumea nu știa aceasta. De ce?

„*Fecioara va naște un Fiu...*” Iosif a știut, și la fel Maria. Acest lucru este scris în

Cuvânt, iar un Înger a venit și a vorbit cu ei confirmând Cuvântul scris care urma să se adevărească în scurt timp. Acum nu visați, ci gândiți-vă! Duhul Sfânt a venit jos pe pământ, dar nu a vorbit cu toată adunarea, ci doar cu ei.

Când Iosif a observat că soția lui este însărcinată (înainte de a-i vorbi îngerul), a zis: „O iubesc, dar sunt un om drept și nu pot să iau de soție o asemenea femeie.”

Apoi i s-a arătat Îngerul Domnului în vis și i-a spus: „*Iosif, fiul lui David, nu te teme să te căsătorești cu Maria, logodnica ta și s-o iei la tine, ca soție, pentru că copilul pe care-l așteaptă este de la Duhul Sfânt.*” O, ce mângâiere!

Maria, o fecioară de șaptesprezece sau optsprezece ani, mergea pe un drum spre fântână. Ea urma să se căsătorească cu un bărbat care fusese deja căsătorit și avea patru copii. Ea îl iubea dar nu știa de ce, iar acum era în drum spre fântână pentru a aduce apă și era foarte gândită. Fără îndoială, se gândea la Scriptură, la împlinirea unei făgăduințe, apoi a văzut o Lumină strălucind în fața ei. Când s-a întâmpnat lucrul acesta, în fața ei a stat un înger. Mă întreb cum s-a simțit Maria? V-ați gândit vreodată la aceasta? Mă întreb dacă s-a speriat așa cum m-am speriat eu ieri. Îngerul i-a spus: „*Ave Maria!*” („Ave” înseamnă: „oprește”). Aceasta înseamnă: „Oprește-te și fii atentă la ceea ce-ți voi spune. Nu te teme, pentru că ai primit har de la Dumnezeu. Să știi că vei fi însărcinată (fără să știi de bărbat) și vei fi mama unui Fi. Elisaveta, rudenia ta, în ciuda vârstei înaintate este și ea binecuvântată cu un fiu.” Ea a răspuns: „Cum va fi posibil așa ceva deoarece eu nu știu de nici un bărbat?”

„*Duhul Sfânt se va pogorî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri, de aceea Sfântul care se va naște din tine va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.*” a răspuns îngerul. Lasă batjocoritorii să spună ce vor! Ea a știut că va fi așa, pentru că așa a spus Dumnezeu.

Cum s-o fi simțit ea când a venit ziua tăierii împrejur a Copilului, iar celelalte femei stăteau departe de ea? Toate își aduceau copiii îmbrăcați în hăinuțe frumos

lucrate, pentru a fi tăiați împrejur în Templu, și aproape toate aveau câte un miel. Dar Maria avea numai două turturele, pentru curățirea ei. Copilul a fost înfășat în scutece, poate chiar în pături luate de la gâtul unui bou, căci numai așa ceva avea la dispoziție în grajdul acela. Ea nu avea nimic pentru El, deoarece erau prea săraci.

Fără îndoială, toate femeile au stat la distanță de micuța fecioară, pentru că ziceau: „Vedeți, are un Copil fără tată, nelegitim.” Dar Dumnezeu lucrează în așa fel încât uneori lucrurile arată radicale. Oh, dar prin aceasta El trage lâna peste ochii Satanei. „Ce murdar! Ce urât! Ce familie! O prostituată!”

Dar toate acestea nu au oprit bătaia de inimă a Mariei. Toți au stat la distanță de El, iar astăzi fac la fel. Ei Îl numesc fanatic, holly-roller sau așa ceva. Maria știa al cui Fiu era Copilul pe care-L purta pe brațe și a mers pur și simplu mai departe.

Oh, nu ar fi trebuit să recunoască ei Adevărul atunci când Simeon, care stătea acolo, a spus: *„Domnul mi s-a arătat și mi-a spus că nu voi vedea moartea, până nu voi vedea mântuirea Lui.”* ( el avea optzeci și ceva de ani atunci).

Ei i-au zis: „Simeon, tu ești bătrân! O, bătrânul acesta este deja senil; lăsați-l în pace. El este un om cumsecade și inofensiv; nu face rău nimănui.” Dar Simeon purta Cuvântul Domnului, de aceea a spus: „Știu că Duhul Domnului a venit peste mine. Eu am stat acolo și L-am văzut, iar El mi-a spus: „Simeon, tu ești un bărbat neprihănit, de aceea nu vei muri înainte de a-L vedea pe Unsul Domnului. Eu te fac o mărturie vie!” „De ce vei face aceasta, Doamne?” „Aceasta este treaba Mea!” După părerea mea, în ziua aceea Simeon putea turna cărbuni peste ei. Voi aveți un martor! De ce nu ascultați de el?

În Templu se afla și bătrâna Ana, care era oarbă și se ruga, iar Domnul i-a descoperit că Simeon are dreptate. Amin! Ea nu putea deosebi ziua de noapte, dar putea să vadă mult mai departe decât mulți oameni de astăzi care au ochi sănătoși. În Duhul, Ana a văzut că venirea lui Mesia este aproape, căci El lucra în

inima ei.

Vedeți ce bisericuță mică era acolo? Biserica aleasă din timpul acela era formată din Zaharia, Elisaveta, Maria, Iosif, Ana și Simeon – șase din câte milioane? A fost la fel ca în zilele lui Noe. Dumnezeu lucra cu fiecare din ei, căci erau una și corespundeau în toate. Aceasta i-a adunat împreună.

Când ei au adus Pruncul în Templu, bătrânul Simeon era acolo. El nu știa nimic mai dinainte. Aici era Copilul, iar Simeon stătea în odăița sa când Duhul a venit peste el și i-a zis: „Simeon, du-te afară!” El a ieșit și a plecat, fără să știe încotro merge, la fel ca Avraam care a căutat și el ceva. El nu știa unde se află ceea ce caută, dar a mers mai departe. După o clipă, s-a oprit, și cu siguranță, Duhul Sfânt i-a spus: „El este acolo!”

Și Simeon a luat Copilul din brațele Mariei, a privit în sus și a spus: *„Doamne, lasă acum pe robul Tău să meargă în pace, pentru că ochii mei au văzut mântuirea Ta!”*

Despre Pruncul de care râdeau toți și de care se fereau femeile, Simeon a spus: „El este Mântuirea lui Israel!” Cam pe la timpul acela a venit și o femeie oarbă care bâjbâia prin mulțime până a ajuns la El. Ana a prorocit pentru că și ea L-a așteptat, și i-a spus Mariei: *„Inima ta va fi străpunsă de o sabie, dar gândurile multor inimi vor fi descoperite!”*

Ce era aceasta? Poate că unele femei au spus: „Vedeți ce prostie este acolo? Vedeți, bătrânul acela delirează. El stă în fața acelei femei stricate și spune asemenea cuvinte, deși are Copilul nelegitim. Priviți-o și pe Ana, bătrâna care șade acolo și moare de foame dacă va continua așa. Priviți cum se comportă! Ea nu se distrează ca noi, deși ar fi putut face parte din toate societățile din țara noastră deoarece se trage dintr-o familie foarte bună. Dar priviți cum se adună grupul acela împreună! O, da!” Amin!

Exact așa se întâmplă și astăzi, dar noi suntem strămutați prin Duhul Sfânt în locurile cerești, în Isus Hristos. Desigur, așa este. Mai aveți puțin timp? Eu mai am și alte caractere din timpul când S-a manifestat Cuvântul. Priviți-i pe magi. Fred, aș vrea să ne mai rămână timp ca să citești articolul din revistă. Îl ai la tine? Cred că mulți dintre voi l-ați citit deja din revistă. Ei au acum ceea ce a spus Domnul cu treizeci și trei de ani în urmă, acolo la râu. Oamenii de știință au publicat acest lucru în revista din 09 decembrie – mă refer la faptul că atunci Jupiter și celelalte stele au format o constelație.

Ei au găsit observații într-un vechi calendar de astronomie, care relatează exact timpul când s-a format constelația respectivă. Ea putea fi văzută și din Babilon, de unde au plecat la drum cei trei magi care doreau să găsească Taina. Gândiți-vă că drumul acestor stele s-a întâlnit pentru ca apoi să se despartă din nou la milioane de ani lumină. Acei magi iudei care se aflau în Babilon, au văzut că era pe cale să se formeze această constelație. Trei stele s-au unit și au format Steaua dimineții. Pe baza Cuvântului lui Dumnezeu, ei au recunoscut și au știut că atunci când cele trei stele se vor întâlni, este timpul când Mesia trebuia să fie pe pământ.

De aceea ei au întrebat în Ierusalim: „Unde este Împăratul de curând născut al Iudeilor? Unde este El? Unde este, pentru că atunci când cele trei corpuri cerești se unesc, Mesia va fi pe pământ.” Când drumul acestor stele s-a intersectat, magii au știut că Mesia era deja pe pământ.

Ei erau maeștri în meseria lor; erau oameni importanți; erau experți în domeniul religiei și al științei. Astfel, au privit la partea religioasă și au văzut cum se unesc drumurile acestor stele formând unul singur, așa că au zis: „Știm că Mesia este deja undeva pe pământ! Desigur, El trebuie să fie la Ierusalim pentru că acolo este sediul principal al religiilor, cartierul lor general. Acolo este cartierul general denominațional. Acolo este marele grup denominațional.”

Ei au călătorit timp de doi ani pe cămile. Au traversat Eufratul și diferite mlaștini și păduri, până au ajuns la Ierusalim. Inimile lor erau pline de bucurie pentru că au văzut steaua, dar trebuiau s-o privească de pe o poziție deosebită. Amin! Amin!

Depinde mult de poziția în care vă aflați și ce vreți să vedeți. Da. Magii au văzut-o și au urmat-o, ea fiind chiar în linie cu ea. Ea i-a condus. Vedeți? Voi trebuie să aliniați întreaga Scriptură. Totul trebuie să fie în linie. Rămâneți în linie cu Scriptura, pentru că aceasta este singura cale care vă va călăuzi direct spre El. Desigur!

Observați, ei au ajuns la Ierusalim și au întrebat: *„Unde este Împăratul de curând născut al Iudeilor?”* (Matei 2.2). Steaua i-a călăuzit spre Ierusalim, spre cartierul general denominațional, dar când s-au înclinat spre acest sistem, i-a părăsit. Ei au intrat în oraș și s-au plimbat pe toate străzile lui, deoarece se gândeau că orașul este plin de bucurie dumnezeiască. Bucuroși și încrezători, ei întrebau pretutindeni: *„Unde este Împăratul de curând născut al Iudeilor? Noi am văzut steaua Lui în Răsărit și am venit să ne închinăm Lui.”*

Gândiți-vă, ei au urmat steaua spre Vest, deoarece veneau din Est. Babilonul și India se află la est de Palestina. Cred că știți și voi cântarea:

„Condu-ne mai departe, spre Lumină,

Condu-ne spre Lumina desăvârșită.”

Magii au mers din Est spre Vest și astfel au văzut Steaua. Dacă din Vest ar fi privit înapoi, spre Est, nu ar mai fi văzut-o. Steaua i-a condus direct acolo, și când au ajuns la Ierusalim, a dispărut. Desigur, ei s-au gândit: „Aici este! Steaua a dispărut, deci El este aici!” Au intrat în oraș bucuroși, gândindu-se: „Cu siguranță, oamenii de aici cântă și sunt plini de bucurie dumnezeiască. Noi am ajuns aici și știm că nimeni, nici un expert nu putea să urmărească această stea. Acesta este timpul când trebuia să vină Mesia pe pământ, deoarece știm că atunci când pe cer este vizibilă această constelație, El este deja venit. Peste sute de ani va rezulta o constelație asemănătoare, și atunci Dumnezeu va trimite pe pământ un alt dar.”

Observați, când grupul de stele s-a suprapus, Mesia era deja pe pământ. Magii știau că El s-a născut deja, de aceea s-au dus la cartierul general al religiilor, au colindat străzile călare și au întrebat: „Unde este El? Unde este Împăratul de curând născut, pentru că l-am văzut steaua în Răsărit și am venit să ne închinăm Lui. El trebuie să fie aici. Unde este?” Ce ocară!

Ei au mers la marele preot, iar acesta le-a zis probabil: „Ce este cu voi? Desigur, sunteți un grup de fanatici!” Vedeți? Prin puterea lui Dumnezeu, ocară a venit peste realizarea lor științifică. Magii au văzut steaua Lui. Ei erau oameni învățați în domeniul științei religioase, iar când aceste stele s-au suprapus, au știut că Mesia trebuie să fie undeva pe pământ, dar în locul unde ar fi trebuit să se știe despre El, nu se știa nimic.

Pot să-mi imaginez cum au ieșit copiii pe străzi și au zis: „Uitați-vă la ăștia! Îi vedeți? Sunt un grup de fanatici care repetă întruna: „Unde este Împăratul Iudeilor?” Ei nu știu că împăratul nostru este Irod; nu-l cunosc pe episcopul nostru.” Oh, oh! „Unde este Împăratul de curând născut al Iudeilor? Noi am văzut steaua Lui în Răsărit.” Ei au spus:

„Toți bărbații înțelepți din locul acesta să vină aici! Vedeți voi undeva vreo stea?”

„Nu, noi nu am văzut așa ceva!”, au răspuns ei.

„Să vină aici toți astrologii! Ați văzut vreo stea deosebită pe cer?”

„Nu, nu am văzut.”

„Ați văzut undeva vreun semn tainic?”

„Nu, noi nu am văzut așa ceva.” Nici acum ei nu văd nimic. Este la fel. Ei nu văd nimic; nu pot să vadă nimic. Să chemăm predicatorii și să-i întrebăm ce au de spus:

„Nu, noi nu am văzut nici o Stea.”

„Străjerilor de pe zidurile Ierusalimului, voi care observați toate stelele pe tot timpul anului; voi, care cunoașteți cerul înstelat și fiecare stea de pe el, ați văzut ceva?”

„Nu, noi nu am văzut nimic.” Dar Ea era acolo! Glorie lui Dumnezeu! Oh ! Nu o puteți vedea? Acum este chiar aici! Ei nu pot vedea nimic; totul se petrece în preajma lor, dar cu toate acestea nu pot vedea nimic.

„Nu, noi nu am văzut nimic!”

„Eu am mers acolo, dar nu am văzut nimic.”

Sigur că nu vedeți, pentru că sunteți prea orbi. Nu v-a fost dat să vedeți! Dacă sunteți orbi, sigur că nu veți vedea nimic. Aceasta este numai pentru cei cărora le-o descoperă Dumnezeu. Acolo sunt cei care o recunosc! Întotdeauna a fost așa. Desigur. Numai Noe a văzut ploaia în ceruri, (voi știți aceasta), dar ceilalți nu au văzut nimic. Ei nu au văzut ploaia, dar Noe a văzut-o. Avraam a fost cel care a văzut copilul în pântecul soției sale, Sara (așa este), și nu batjocoritorii care ziceau: „Tatăl mulțimilor, câți copii ai primit acum?”

Noi am putea trece prin toată Biblia să-i vedem pe înțelepții și profeții Domnului, dar credința este o încredințare, o convingere neclintită în lucrurile care nu se văd. Ei știu ce spune Cuvântul și sunt convinși și neclintiți. Ei văd lucrurile care nu sunt încă, ca și cum ar fi deja.

Ei văd! Observați? Înțelepții noștri nu văd steaua; nu este posibil s-o vadă. De ce? Pentru că s-au îndreptat spre o astfel de grupare și au privit spre ea, și când au făcut aceasta, steaua i-a părăsit.

Exact așa este și astăzi. Din cauza aceasta, multora li s-a stins Lumina. Când? Atunci când s-au unit cu o astfel de grupare. În primul rând, ei nici măcar nu o cred, deci cum veți avea o uniune a bisericilor? Cum vor merge împreună dacă nu sunt de acord? Cum ne putem uni când suntem atât de departe unii de alții? Cum putem merge împreună dacă nu suntem în armonie? Aceste biserici se vor uni unele cu altele. Evanghelicii cu noi, aceasta și aceea și toți împreună, uniți împreună. Ce lucrare stricată! Dumnezeu Își ia o Soție curată, sfântă, neamestecată și care stă cu Cuvântul Lui.

Bine. Ocara lui Isus din pricina Cuvântului. Vom încheia imediat. Isus a fost batjocorit din pricina Cuvântului. Priviți aici. Cum se explică faptul că și El a trebuit să sufere ocară Cuvântului, deși era Dumnezeu cel Adevărat și Atotputernic devenit Om? El a fost Dumnezeu Însuși făcut trup. El S-a arătat îngerilor (1Timotei 3.16), dar noi L-am pipăit cu mâinile noastre (1Ioan 1.1). Gândiți-vă la aceasta. Cred că în Timotei scrie că „...fără îndoială mare este taina evlaviei; Dumnezeu S-a manifestat în trup... a fost văzut de îngeri...”

Îngerii au fost prezenți la nașterea Sa. O, cum s-au bucurat ei când au privit spre acel grajd și au văzut că Dumnezeu S-a făcut Om! Amin. Deci nu este de mirare că au început să strige: „...astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul.” (Luca 2.11). Îngerii s-au bucurat și au bătut împreună din aripile lor mari. Pe munții Iudeii se cânta cântarea: „Slavă lui Dumnezeu în locurile preaînalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.” (v. 14). Ei au văzut Cuvântul lui Dumnezeu în timp ce au privit să-L vadă manifestat. Satana nu L-a crezut, după cum știți, ci a zis: „Dacă ești... atunci...” (Matei 4), dar îngerul a zis: „El este Acela.” Aici este deosebirea.

„Dacă Tu ești, fă așa și așa, Să Te vedem făcând-o!”

Dar îngerul a spus: „El este Acela!”, iar magii au spus la fel: „El este Acela.” Amin.

Acesta este motivul pentru care se bucură astăzi: arheologii găsesc ceea ce s-a prorocit cu sute și mii de ani în urmă.

Nu există nici o carte de istorie care să spună că Ponțiu Pilat ar fi trăit vreodată. Ați știut aceasta? Voi, copiii de școală să-mi spuneți: unde scrie în istorie că există un Ponțiu Pilat? Necredincioșii au râs și au batjocorit acest adevăr. Ei au spus că nu a existat niciodată un guvernator roman cu numele de Ponțiu Pilat, dar acum câteva săptămâni, ei au găsit într-o clădire o piatră pe care scria: „Ponțiu Pilat, guvernator...” O, în ce rătăcire se află ei!

Necredincioșii au mai spus: „În Istoria Egiptului antic nu a existat nici un faraon cu numele Ramses!”, dar arheologii au scos la iveală o piatră cu inscripția: „Ramses II”.

Ei au comentat în mod negativ despre toate lucrările dumnezeiești. Astfel, au negat existența zidurilor Ierihonului, dar arheologii au săpat acolo și știți că au găsit la o anumită adâncime resturile zidurilor prăbușite la sunetul trâmbițelor poporului lui Iosua. Ei au spus: „Aceasta este numai o legendă sau o baladă scrisă de cineva.” Da, batjocoritorii spun: „Este doar o poveste inventată! Așa ceva nu a existat! Zidurile nu s-au prăbușit atunci când Iosua și-a pus oamenii să sune din trâmbițe și au înconjurat cetatea! Așa ceva nu este posibil!” Dar un mare arheolog creștin a săpat, pentru că știa că adevărul trebuie să iasă la suprafață, iar la circa treizeci de metri adâncime, el a găsit resturile acelor ziduri. Acolo se află acele ziduri exact așa cum spune Cuvântul.

Ei au mai spus că David nu a putut cânta cu un instrument cu coarde, deoarece harfa cu coarde a apărut numai în secolul al XV-lea. Necredincioșii au strigat într-un glas: „Atunci nu a existat așa ceva!”, dar arheologii creștini au săpat în Egipt și au dovedit că instrumentele cu coarde au existat încă de acum patru mii de ani. Amin! Desigur.

Necredincioșii au mai spus: „Cum au putut face evreii cărămizi din paie? În vremea aceea nu exista așa ceva!”, dar arheologii creștini s-au deplasat acolo și au făcut săpături. Ce au găsit ei? (mă refer la știință). Ce au găsit? Orașul construit de evrei era construit din cărămizi făcute cu paie lungi. În altă epocă era construit din cărămizi făcute cu paie tăiate mărunț, iar în epoca a treia nu au mai găsit nici urmă de paie în cărămizi.

„Națiunile de destramă; Israel se trezește.

Semnele prezise de profeți se împlinesc.”

Desigur. Toate acestea ne-au fost prezentate înaintea ochilor. De ce s-au întâmplat, frate și soră? Niciodată lumea filmelor nu a făcut ceea ce au făcut în ultimii câțiva ani! Pe ecrane vine povestea „Celor zece Porunci” de Cecil DeMille; viața lui Isus Hristos și Ben Hur; Marele Pescar, convertirea lui Petru. Ei au respins toate aceste filme religioase, le-au respins, le-au murdărit și le-au rupt până acum, dar în puterea Lui, Dumnezeu a mers înainte la fel.

Cu ani în urmă, și eu am spus cu umilință și smerenie: „Acolo a stat o Lumină care mi-a spus lucrurile pe care trebuie să le fac!”, iar oamenii au râs și au replicat: „Săracul, nu este în toate mințile!”

Acolo însă, este fotografia Lui făcută de știință. Acolo este Adevărul! Odată am spus despre o femeie: „Deasupra acestei femei este umbra morții!” Necredincioșii au comentat imediat: „O umbră? Așa ceva este o nebunie, sunt doar gândurile lui!”, dar aici aveți fotografia care dovedește că am spus adevărul. Vedeți? Dumnezeu va face ca pietrele să strige, pentru că El poate face tot ce vrea.

Isus a suportat batjocura din pricina Cuvântului! Tu ai suportat batjocura sau ai batjocorit? Nu uita că într-o zi toate vor fi cântărite. Acolo a stat Fiul lui Dumnezeu, Emanuel. El s-a lăsat legat de păcătoșii necredincioși, care L-au scuipat în față și l-

au smuls barba. Ce ocară! Aceasta este batjocura din pricina Cuvântului. De ce? Ca să împlinească Cuvântul Tatălui.

Gândiți-vă că El a trebuit să sufere ocară morții. Dumnezeu care nu poate muri, era Singurul care prin moartea Sa a putut să-l salveze pe păcătos. Nimeni altul, nici o altă ființă, nici o a doua sau a treia persoană, n-ar fi putut face aceasta, ci doar El singur. Dumnezeu Însuși este singurul care o poate face.

El stătea acolo și a spus: „*Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel ce s-a pogorât din cer, adică Fiul omului, care este în cer.*” (Ioan 3.13). Amin. Ei au zis: „Părinții noștri au mâncat mană în pustie, iar Tu spui că ești Pâinea Vieții!”

„Înainte ca să fie Avraam, sunt Eu”, a răspuns El. „Eu sunt Pâinea Vieții; Eu sunt Cel ce se numește „EU SUNT!”.

„Cum poți spune că ești înainte de Avraam când nu ai nici cincizeci de ani?”

„Da, înainte de Avraam Sunt Eu!”, a întărit El. Cu toate acestea, El S-a lăsat prins de păcătoși. Biserica denominațională L-a legat. Gândiți-vă că în zilele din urmă, în epoca Laodicea, ei L-au scos din această biserică bogată, L-au dat afară.

Vedeți unde s-a ajuns? Acum înțelegeți de ce îmi ridic glasul împotriva sistemului religios? De ce s-a lăsat Isus legat de păcătoși? Ca să se împlinească Cuvântul și să ducă ocară lui Dumnezeu murind. Dumnezeu trebuia să moară, iar pentru a putea muri trebuia să devină Om. Isus a știut aceasta, și le-a spus-o și preoților când le-a zis: „*Stricați Templul acesta, și Eu îl voi învia din nou.*” Nu altcineva Îl va învia, ci „Eu îl voi învia.” „În trei zile Îl voi aduce înapoi. Voi îl distrugeți, dar Eu îl voi învia.” „*Căci după cum Iona a stat trei zile și trei nopți în pântecul chitului, tot așa și Fiul omului va sta trei zile și trei nopți în inima pământului.*” (Matei 12.40). Ei n-au înțeles nimic. Vedeți, aceasta este batjocura din pricina Cuvântului. El a trebuit să sufere toate acestea.

Batjocorit până la moarte, pentru a învia la Viață veșnică. Mai întâi, El a trebuit să fie batjocorit și dat la moarte, pentru ca apoi să învie și să dăruiască Viață veșnică fiecărui om care este rânduit pentru Viața veșnică și care o acceptă. El a devenit Om pentru a fi un Salvator înrudit. Astfel, a trebuit să suporte batjocura tuturor celor care L-au batjocorit și au râs de El. El a trebuit să sufere batjocura la fel ca toți slujitorii Săi: ca Moise, Noe și toți ceilalți.

De ce? Pentru că El posedă Cuvântul și El era Cuvântul. Acesta este motivul pentru care a fost batjocorit mai mult decât toți ceilalți. El era divin; era Cuvântul Însuși. Aleluia!

*Isus a spus: „Fățarnicilor! Voi zidiți mormintele profeților și împodobiți gropile celor neprihăniți pe care i-ați omorât! Ei s-au ridicat cu Cuvântul lui Dumnezeu, dar voi nu i-ați crezut. Din pricina aceasta sunteți vinovați pentru fiecare din ei!”*

Nu demult, când eram la Phoenix, am primit un Cuvânt, iar dacă Domnul va vrea, voi acuza această națiune și această generație pentru că L-a răstignit a doua oară pe Isus Hristos. Dacă va fi cu voia Domnului, voi aduce această acuzație în fața asociației predicatorilor, pentru că ei sunt vinovați de Sângele lui Isus Hristos; sunt vinovați de a doua răstignire a Lui. Desigur. Eu îi voi acuza pe toți.

Petru i-a acuzat în ziua Cincizecimii, când le-a spus: „...pe Omul acesta...voi L-ați răstignit și L-ați omorât cu mâini haine. Ați omorât pe Domnul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat din morți; noi suntem martorii Lui.” Vedeți? El i-a acuzat pentru fapta lor.

Eu voi lua Cuvântul lui Dumnezeu și voi acuza fiecare denominațiune și pe fiecare om de pe pământ, pentru că toți sunt vinovați de Sângele lui Isus Hristos. Dumnezeule, ajută-mă să fiu avocatul Lui în această zi! Amin.

Da, batjocoritorii au râs și au făcut haz de El. L-au ocărât, dar El a stat drept cu

Aceea. Amin. Oh, fiți atenți ce a făcut El. Deși era Fiul lui Dumnezeu, El a suportat moartea pentru a înlătura păcatul și moartea. Aceasta a fost singura cale de a ucide păcatul. El a făcut lucrul acesta și a suferit ocară pe care au suferit-o și slujitorii Săi care au purtat Cuvântul mai înainte, pentru că așa a spus Isus: „Cuvântul Domnului vine la profet.”

El a mai spus: *„Pe care din profeți nu i-au ucis părinții voștri, religia voastră organizată? Care dintre aceste religii i-au primit pe profeții Domnului? Iar acum, după ce i-ați omorât, le împodobiți mormintele. Voi toți sunteți vinovați pentru moartea lor!”*

Apoi le-a dat pilda cu via care a fost arendată. Slujitorii stăpânului au venit, dar vierii i-au batjocorit, iar la urmă au zis: *„Acum Îl vom ucide și pe Fiul Lui, pentru că El este Moștenitorul!”* Oh, ei au devenit furioși când L-au văzut pe Moștenitor!

Dar El trebuia să sufere batjocura, apoi, S-a lăsat prins și ucis pentru a ne aduce înapoi Viața veșnică, pentru ca fiecare fiu de Dumnezeu, care se va ține de Cuvânt în timpul epocilor și va suferi ocară, să aibă parte de prima înviere. Glorie lui Dumnezeu! Oh, cum Îl iubesc!

Dacă nu ar fi venit El, Noe nu ar fi putut învia; dacă nu ar fi venit El, Ilie nu ar fi putut veni încă o dată. Dar El a fost Mielul ales înainte de întemeierea lumii, care a venit să ia asupra Sa ocară și să moară pentru ca fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu care a fost pronunțat vreodată prin profeții Domnului, să-și găsească împlinirea. Așa a trebuit să fie! Nimeni altul (decât Dumnezeu Însuși), nu ar fi putut face lucrul acesta. El a venit și a luat locul fiecărui copil al lui Dumnezeu – care a luat poziție pentru același Cuvânt – și a luat asupra Sa ocară pentru a-i răscumpăra și pentru a le dărui Viața veșnică.

Nu era nimeni să-i poată răscumpăra pe toți fiii lui Dumnezeu, care au suferit în decursul veacurilor ocară și au văzut prin credință venirea Răscumpărătorului lor.

Iov L-a văzut. El stătea pe grămada de cenușă, iar ei i-au spus: „*Dumnezeu te pedepsește pentru că ești un păcătos ascuns!*”

Dar el le-a răspuns: „*Eu știu că Răscumpărătorul meu este viu, și că se va ridica la urmă pe pământ. Chiar dacă mi se va nimici pielea, și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu... ochii mei Îl vor vedea, și nu ai altuia.*” (Iov 19.25-27).

Soția i-a zis și ea: „*Blestemă pe Dumnezeu și mori, căci ești sărac și arăți foarte rău!*”, dar el i-a răspuns: „*Vorbești ca o femeie nebună!*” Amin. Vedeți, el a spus: „*Știu că Răscumpărătorul meu trăiește și că se va ridica la urmă pe pământ!*”

Dacă nu ar fi venit Isus, Iov nu ar fi fost răscumpărat, pentru că El a fost Mielul junghiat de la întemeierea lumii. El își cunoștea locul, își cunoștea poziția.

Și Marta și-a recunoscut poziția în ziua când s-a întâlnit cu El și i-a spus: „*Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu.*” (Ioan 11.21-27). El i-a răspuns: „*Fratele tău va învia.*”

„*Da, Doamne, știu că va învia la înviere, pentru că a fost un băiat bun*”, a răspuns ea. Dar Isus i-a zis: „*Eu sunt învierea aceea. Crezi aceasta?*”

„*Da, Doamne, cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu care trebuia să vină în lume.*”

După aceea, Isus a întrebat: „*Unde l-ați pus?*” Vedeți? Ea a recunoscut poziția Sa. Femeia aceasta mică nu a spus acele cuvinte numai așa. Isus a scos din ea șapte draci. Ea cunoștea puterea lui Dumnezeu care a putut scoate din ea mândria, stresul și toate celelalte; a scos și duhul acela egoist, care a stăpânit-o înainte, făcând din ea o făptură nouă. Vedeți? Cei ce L-au recunoscut și au știut Cine este

El, au știut și ce poate face pentru ei.

Așa este și astăzi. Primiți Adevărul! Voi știți ce s-a întâmplat atunci când această femeie a mărturisit Adevărul. Oh, El a murit pentru toți cei care vor suferi din pricina Cuvântului! El a fost singurul care putea muri pentru aceasta, pentru că era Cuvântul manifestat. Toți ceilalți au avut o parte din Cuvânt, dar aici era plinătatea lui Dumnezeu, iar astăzi El este încă Același. Evrei 13.8: „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*” Ascultați! Trebuie să închei pentru că am depășit deja timpul care mi-a fost acordat.

El nu a scris nici un Cuvânt, este adevărat? De ce? Pentru că El era Cuvântul; era ceea ce era deja scris în Cuvânt; era manifestarea Cuvântului. Glorie! Acum mă simt bine. El nu a trebuit să scrie nimic, pentru că era Cuvântul scris și manifestat. Glorie lui Dumnezeu! El este Același astăzi, ieri, și în veci! El este Cuvântul. Cuvântul manifestat.

Voi ziceți: „Chiar este adevărat, frate Branham?” Observați: IaHVeH stătea acolo. El a suflat peste mare, iar apele și valurile s-au dat la o parte pentru a croi o cale pentru Israel, ca să poată trece dincolo. IaHVeH a spus: „Pace! Stai liniștită!” Atunci când vântul a aruncat valurile spre mal, iar Satana a dat totul peste cap, El a spus: „Pace! Stai liniștită!”, iar vântul și valurile L-au ascultat și s-au potolit. De ce? Pentru că El era IaHVeH. Amin. IaHVeH a lăsat câteva picături să cadă pe pământ, ca să se facă pâinea cu care i-a hrănit pe oameni.

El a luat cinci pâini și doi pești și a hrănit cu ele cinci mii de oameni. Amin. Amin. De ce? Pentru că El era Cuvântul. Da, El a fost, este și va fi întotdeauna Cuvântul, iar în ce mă privește pe mine și casa mea, noi vom sluji Cuvântului.

O, aș vrea să-L văd, să mă uit la fața Lui!

Acolo să cânt veșnic despre harul Lui salvator;

Pe străzile Gloriei, să-mi înalț glasul;

Când necazurile toate au trecut,

Acasă în sfârșit, veșnic să mă bucur.

Ah, da suferim ocară Cuvântului! Există o ocară care merge cu Cuvântul. Stați cu Cuvântul și suferiți ocară! Să ne rugăm.

Doamne, în seara aceasta strig către Tine și zic: „O, Isuse, ce dorești să fac? Ce pot face, Doamne, căci văd aceste lucruri și recunosc ceasul în care trăim noi! Ce pot face, Doamne?” Te rog pentru biserica aceasta mică, Doamne. Mă gândesc la păsările acelea mici, din vedenie, și la lucrurile care au urmat, dar mă gândesc și celelalte păsări care au fost lucruri mari. Acolo au fost trei grupuri, Doamne, dar când au intrat îngerii aceia, acolo nu mai era nici o povară.

Acei mesageri mici erau minunați, Doamne, dar cred că este pe cale să se întâmple ceva. Lasă să se împlinească, Doamne. Formează-ne și modelează-ne, așa cum vrei Tu, căci noi suntem lutul, iar Tu ești Olarul.

Doamne, în seara aceasta Îți mulțumim pentru Darul lui Dumnezeu, deoarece credem că El a dat acest Dar. Oamenii au adăugat idolatria, superstiții păgâne și au încercat să le modeleze și să facă un amestec, dar noi nu venim cu un moș Crăciun, cu ceremonii, cu un pom de Crăciun și decorațiuni, ci venim în Numele Domnului Isus, pentru a ne ruga Dumnezeului cerului care a devenit Om, arătându-Se într-un trup asemenea nouă și locuind printre noi ca să ne răscumpere. El a purtat ocară Numelui, a purtat ocară crucii și a permis ca o lume bolnavă mintal să-L dea pe Emanuel la moarte, pentru ca El să ne aducă Viața veșnică. Cine suntem noi, Doamne? Cine suntem noi ca să ocolim ocară? Dumnezeule, fă-ne soldați viteji! Poate cuvintele mele au fost sacadate, pentru că sunt obosit, dar Te rog, Tată, să-i răsplătești pe oamenii aceștia care au stat aici și au ascultat. Fie ca

puterea care L-a înviat pe Domnul nostru și care ni L-a prezentat în zilele noastre ca Salvator, să facă viu fiecare suflet din locul acesta și să-L pregătească pentru apropiata venire a Domnului Isus. Îngăduie-ne aceasta, Doamne.

Vindecă-i pe cei bolnavi și suferinzi, care sunt în mijlocul nostru, și leagă inimile zdrobite. Doamne, noi am trecut prin foarte multe. Inima mea are așa de multe cicatrice din aceste lupte grele, pentru că sunt un luptător bătrân! Ajută-mă, Doamne, căci am nevoie de ajutorul Tău și mă încred în Tine. Poate că totul a fost spre binele meu.

Ajută-mă, o, Dumnezeule! Ajută această comunitate și binecuvântează-ne pe toți. Binecuvântează-i pe copiii, căci mă gândesc că sunt foarte mulți care astăzi nu vor primi nimic. Te rog să fii cu ei și să-i ajuți. Dăruiește-le Viața veșnică, Doamne, căci acesta este singurul Dar pe care-l dorim. Dorim ca Viața lui Isus Hristos să stăpânească și să guverneze în inima noastră. Aceasta este tot ce-mi doresc și eu, Doamne. Binecuvântează-ne pe toți și rămâi cu noi.

Fă ca oriunde vor cădea aceste cuvinte, oriunde va fi deschisă o inimă, să aducă un timp mare de mântuire în Numele lui Isus. Amin.

Câți Îl iubiți? De ce suntem atât de grăbiți? O, eu Îl iubesc! Doamne, ce vrei să fac?

Să nu uitați slujba divină din seara aceasta! Știți ce înseamnă Crăciunul? Acesta este darul meu de Crăciun: Cuvântul acesta. O, Doamne, dacă aș putea să mă predau cu totul; dacă aș putea să mă dau pe mine la o parte din cale, pentru ca Cuvântul Tău să se poată exprima Însuși, căci acesta este lucrul cel mai important pe care-l știu!

Acum voi preda serviciul divin fratelui Neville.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

**- Amin -**